

Антидопінгові правила й положення ФІФА

МІЖНАРОДНА ФЕДЕРАЦІЯ ФУТБОЛЬНИХ АСОЦІАЦІЙ

Президент: Джозеф С. БЛАТТЕР
Генеральний секретар: Джером ВАЛЬКЕ
Адреса: ФІФА-Штрассе, 20
СН-8044, Цюрих, Швейцарія
Тел.: +41-(0)43-222 7777
Факс: +41-(0)43-222 7878
Веб-сайт: www.FIFA.com

МЕДИЧНИЙ КОМІТЕТ

Голова: Доктор Мішель ДУТЕ (Бельгія)
Заступник голови: Макуді ВОРАВІ (Таїланд)
Члени комітету: Професор Ларс ПЕТЕРСЕН (Швеція)
Професор Жірі ДВОРАК (Швейцарія)
Доктор Ясін ЗЕРГІНІ (Алжир)
Доктор Рауль Гораціо МАДЕРО (Аргентина)
Професор Тоні ГРАФ-БАУМАНН (Германія)
Доктор Лідіо ТОЛЕДО (Бразилія)
Професор Хосні Ахмед АБДЕЛЬ-РАХМАН (Єгипет)
Теренс Джеймс БАБУА (Тринідад і Тобаго)
Доктор Гурхаран СІНГХ (Малайзія)
Доктор Тоні ЕДВАРДС (Нова Зеландія)
Доктор Масуд АЛЬ-РІЯМІ (Оман)
Професор Харуїто АОКІ (Японія)
Доктор Селіно ФУЗІМАЛОГІ (Тонга)
Доктор Берт МАНДЕЛЬБАУМ (США)
Доктор Карлос ПАЛАВІЧІНІ (Коста-Ріка)
Доктор Віктор РАМАТСЕЛЬ (Південна Африка)

ПІДКОМІТЕТ ПО ДОПІНГ –ТЕСТУ

Президент: Доктор Мішель ДУЗІ (Бельгія)
Голова: Професор Тоні ГРАФ-БАУМАНН (Германія)
Члени комітету: Професор Жірі ДВОРАК (Швейцарія)
Професор Ларс ПЕТЕРСОН (Швеція)
Доктор Джордж ГІЛЛЕН (Іспанія)
Доктор Мариталь СОГІ (Швейцарія)

КОНСУЛЬТАЦІЙНА ГРУПА ПО ДОЗВОЛУ НА ТЕРАПЕВТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ (Форма TUE)

Професор Тоні ГРАФ-БАУМАНН (Германія)
Професор Жірі ДВОРАК (Швейцарія)
Доктор Катаріна ГРІММ (Швейцарія)
Більшість експертів надається на вимогу.

ЗМІСТ

Вступ

Розділ I: Межі антидопінгових правил і положень ФІФА, а також зобов'язання

1. Межі антидопінгових правил і положень ФІФА
2. Зобов'язання асоціацій і конфедерацій
3. Спеціальні зобов'язання гравців і команд
4. Контролююча юрисдикція ФІФА

Розділ II: Порушення антидопінгових правил

5. Наявність забороненої речовини в крові спортсмена
6. Використання або спроба використання допінгу
7. Відмова від проведення аналізів або неможливість їх надати
8. Неможливість надати інформацію про місце знаходження, пропущені тестування
9. Фальсифікація результатів
10. Наявність заборонених речовин і методів
11. Незаконний ввіз
12. Вживання заборонених речовин і методів

Розділ III: Доказ наявності допінгу

13. Зобов'язання й критерії доведеності
14. Методи встановлення фактів і допущення

Розділ IV: Перелік заборонених речовин і методів та дозвіл на терапевтичне застосування

15. Перелік заборонених речовин і методів
16. Встановлені речовини
17. Дозвіл на терапевтичне застосування

Розділ V: Проведення тестування

18. Загальні правила проведення тестування
19. План розподілу проведення тестування
20. Вимоги до відбору гравців для проведення тестування
21. Персонал, який проводить тестування: співробітники асоціації ФІФА по допінг-контролю, помічники, наставники
22. Недотримання вимог щодо допінг-контролю
23. Інформація про місце знаходження

Розділ VI: Аналіз зразків

24. Використання акредитованих лабораторій
25. Стандарти аналізу зразків і звітність
26. Зразки для проведення повторних досліджень
27. Власність
28. Консультування

Розділ VII: Результати проведених тестувань

29. Процес проведення тестування
30. Перший розгляд зразків щодо негативних/атипових аналітичних результатів
31. Аналіз зразків «В» у негативних аналітичних результатах

Розділ VIII: Попереднє тимчасове звільнення

34. Юрисдикція
35. Примусове тимчасове звільнення після виявлення негативних аналітичних результатів у зразках «А»
36. Довільне тимчасове звільнення, що ґрунтується на виявленні негативних аналітичних результатів у зразках «А» у встановлених речовинах або інші порушення антидопінгових правил
37. Добровільне звільнення
38. Повідомлення
39. Негативні показники зразків «В»

Розділ IX: Об'єктивний розгляд

40. Юрисдикція
41. Право на об'єктивний розгляд
42. Принципи розгляду
43. Оцінка дисциплінарним комітетом ФІФА
44. Принципи проведення розгляду на змаганнях

Розділ X: Санкції, застосовані до окремих осіб

45. Дискваліфікація за використання заборонених речовин і методів
46. Дискваліфікація за інші порушення антидопінгових правил
47. Перегляд або скорочення строку дискваліфікації при конкретних або виняткових випадках
48. Надання суттєвої допомоги при виявленні або встановленні порушень антидопінгових правил
49. Визнання порушень антидопінгових правил за відсутності інших доказів
50. Зниження санкцій
51. Обставини, які можуть збільшити період дискваліфікації
52. Багаторазові порушення
53. Початок періоду дискваліфікації
54. Статус спортсмена під час дискваліфікації
55. Повторне проведення тестування
56. Накладення штрафу
57. Погашення штрафу за рахунок призових грошей та інша фінансова підтримка

Розділ XI: Наслідки для команди

58. Цільове тестування команди
59. Санкції, що накладаються на клуб або асоціацію

Розділ XII: Право на апеляцію

60. Рішення, що підлягають апеляції
61. Внутрішні рішення
62. Апеляції на рішення, що приймаються на національному рівні
63. Апеляції на рішення, що приймаються на міжнародному рівні
64. ФІФА не повинна використовувати внутрішні засоби правового захисту
65. Апеляції на рішення, що приймаються або відхиляються за допомогою дозволу на терапевтичне застосування
66. Спеціальні правила для ВАДА

Розділ XIII: Конфіденційність та звітність

67. Інформація, що містить грубі порушення антидопінгових правил
68. Публічне оголошення інформації

Розділ XV: Визнання

- 71. Взаємне визнання
- 72. Визнання асоціаціями й конфедераціями

Глава XVI: Загальні правила

- 73. Адреси
- 74. Форма передачі рішень
- 75. Тлумачення антидопінгових правил і положень ФІФА
- 76. Додаткові положення
- 77. Непередбачені факти

Додатки

- А. Визначення
- Б. Класифікація заборонених речовин і методів (перелік заборонених засобів та методів)
- В. Дозвіл на терапевтичне застосування
- Г. Місця розташування
- Ґ. Методика проведення випробувань
- Д. Форми документів
- Е. Список лабораторій, акредитованих ВАДА

ВСТУП

Міжнародні федерації, такі, як ФІФА й МОК відіграють провідну роль у боротьбі з допінгом у світі спорту. ФІФА представила регулярну програму допінг-контролю в 1970 році для забезпечення того, щоб результати матчів міжнародних змагань об'єктивно відображали силу суперників. Протягом останніх п'ятнадцяти років з появою найбільш гучніших випадків порушення допінг-контролю, виявленого в основному в індивідуальних видах спорту, спонукали громадськість звернути особливу увагу на проблему допінгу. У міру росту підозр про зловживання наркотиками на всіх рівнях, включаючи аматорські й відновлювані види спорту, інтерес до проблеми допінгу все частіше став турбувати міжнародні й національні спортивні організації поряд із федеральним урядом. У 1999 році була висунута ініціатива про створення незалежної міжнародної антидопінгової організації для координації й узгодження зусиль в усьому світі. З моменту застосування Всесвітнього антидопінгового агентства (ВАДА) ФІФА зробила значний внесок у розвиток і покращення його документації, включаючи Всесвітній антидопінговий кодекс і міжнародні стандарти. Висококваліфіковані працівники ФІФА займають позиції у ВАДА й постійно поповнюють свій величезний практичний досвід і спеціальні знання, наявні в розпорядженні організації.

Основні цілі політики проведення допінг-контролю складаються із трьох частин:

- а) підтримувати й зберігати спортивну етику;
- б) забезпечувати фізичне здоров'я й психічну цілісність гравців;
- в) забезпечити рівні шанси усім конкурентам.

ФІФА й медичний комітет ФІФА визнають свою відповідальність у боротьбі з допінгом на основі введення жорстких антидопінгових положень, постійного нагромадження даних і підтримки досліджень, проведених науково-дослідним центром медичної оцінки ФІФА (F-MARC). Медичний комітет ФІФА в цілому відповідає за здійснення допінг-контролю на всіх змаганнях ФІФА й поза ними, а також за затвердження заявок на дозвіл терапевтичного застосування (TUE). Він здійснює контроль проведення допінг-контролю у відділі ФІФА по боротьбі з допінгом, що координує роботу працівників Федерації. Він здійснює контроль оцінки й затвердження форми TUE для консультаційної групи по дозволу на терапевтичне застосування. ФІФА використовує стратегії, що базуються на рішеннях і постановах про особливості гри, наукових даних і аналізі підтверджених статистичних даних.

Починаючи з 1999 року, коли з команди вибирали по два гравця, над якими проводилися тестування під час кожного матчу, що проводилися під егідою ФІФА. На спортивних зборах перед проведенням Кубка світу ФІФА™ 2002 року не було ще настільки поширене проведення тестування на виявлення допінгу із попереднім повідомленням. У період з 1994 по 2008 р. було проведено 6384 допінг-тестувань на матчах ФІФА. Три зразки з яких виявилися позитивними: на ефедрин, коноплю та нандролон, на частину яких доводиться поширеність по 0,05%. Відповідальність за проведення допінг-тестування у ході конфедерацій і асоціацій «лягає на плечі» організаторів. У 2007 році по усьому світу було проведено 28313 допінг-тестування серед футболістів. За даними баз даних ФІФА по допінг-контролю 91 зразок (0,32%) виявився позитивним, а 11 із них (0,04%) - позитивними на анаболічні стероїди. Протягом багатьох років на вміст у зразках коноплі та кокаїну доводилося близько 80% позитивних результатів, а в 2007 році ця статистика знизилася до 61%.

ФІФА прийняла Всесвітній антидопінговий кодекс у 2009 році й впровадила відповідні положення даного Кодексу в дані правила. Таким чином, у випадку виникнення питань, зауважень, що коментують різні положення Всесвітнього антидопінгового кодексу 2009 року й Міжнародного

Посилання на чоловічу статтю відносно гравців, лікарів і працівників, що проводять допінг-контроль, у даних Правилах поширюється як на чоловіків, так і на жінок. Посилання на компетентні органи ФІФА в даних Правилах застосовуються до еквівалентних органів на рівні об'єднання або конфедерації.

РОЗДІЛ І: МЕЖІ АНТИДОПІНГОВИХ ПРАВИЛ І ПОЛОЖЕНЬ ФІФА, А ТАКОЖ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

1. Межі антидопінгових правил і положень ФІФА

1. Дані правила застосовані до ФІФА, асоціацій і конфедерацій, що входять до неї, та гравців, клубів, допоміжного персоналу, посадових осіб, відповідальних за проведення матчу, працівників та інших осіб, які беруть участь у спортивних заходах, матчах або змаганнях, організованих ФІФА або її асоціацією, за допомогою їхньої угоди, членства, належності, повноважень, акредитації або участі.
2. Ці правила поширюються на здійснення контролю за допомогою різноманітних допінг-тестів, на що ФІФА й, відповідно, її асоціації мають свою юрисдикцію.

2. Зобов'язання асоціацій і конфедерацій

1. Усі асоціації зобов'язуються дотримуватися даних правил. Ці правила повинні бути включені у правила кожної асоціації. Кожна асоціація повинна включати у свої правила регламент, необхідний для здійснення даних антидопінгових правил і положень ФІФА й будь-які їх зміни.
2. Усі конфедерації, що підписали "Повідомлення про згоду на допінг-контроль", зобов'язуються дотримуватися даних правил так само, як і асоціації. Відносно компетенції конфедерації, що посилається на дані правила, асоціація (де це доцільно) буде розглянута як конфедерація.
3. У правилах кожної асоціації передбачають, що всі гравці, клуби, допоміжний персонал, посадові особи й інші особи, що перебувають під юрисдикцією асоціації, повинні дотримуватися даних правил.
4. Відповідальністю кожної асоціації є збір зразків для здійснення допінг-контролю, здійснювати позаконкурсні тестування, гарантувати проведення тестування національного рівня і провадити контроль відповідності результатів таких тестувань даним правилам. У зв'язку з таким графіком відповідальності посилання в даних правилах на ФІФА (де це доцільно) варто трактувати як асоціацію.
5. Уважається, що в деяких країнах проведення тестування і контроль процесу отримання результатів здійснюється самою асоціацією, у той час, як в інших країнах деякі або всі обов'язки асоціації перекладаються на Національну антидопінгову організацію (НАДО). Стосовно таких країн під посиланням на асоціацію в даних правилах (де це доцільно) варто трактувати як НАДО.

3. Спеціальні зобов'язання гравців і команд

1. Гравці, окремі особи, організації й підприємства повинні бути відповідальними та обізнаними про те, що являє собою порушення антидопінгових правил, а також про речовини й методи, занесені в перелік заборонених речовин та методів .

зразок крові і пройти медичний огляд, якщо вважатиме за потрібне зробити його відповідальною особою та виконувати всі вимоги останнього.

3. Гравець має право:

- (а) мати лікаря в команді або іншого представника (на вимогу), включаючи перекладача;
- (б) отримувати всю необхідну інформацію про надання необхідних зразків для тестування.

4. Обов'язки гравця:

- (а) залишатися в полі зору відповідальної особи або його наставника по проведенню допінг-контролю ФІФА від повідомлення про тестування, що наближаються, до збору останнього зразка;
- (б) дотримуватися правил процесу відбору зразків (гравець повинен бути освічений на предмет наслідків у випадку виявлення позитивних результатів);
- (в) негайно повідомити про проведені тестування у випадку відсутності вагомих причин його затримки відповідно до зазначеного в додатку Г (4.3)

5. Кожен гравець/команда занесений(а) у національні або міжнародні списки проведення тестування повинен(а) надати інформацію про місце знаходження, як зазначено в додатку Г. Гравець має право довірити цю інформацію призначеному представнику команди.

4. Контролююча юрисдикція ФІФА

- 1. Контролююча юрисдикція ФІФА поширюється на всі клуби та їхніх гравців, які є членами асоціацій, що приймають участь у будь-якому матчі або змаганні, організованому ФІФА.
- 2. ФІФА повинна зосередити свої випробування відповідно до даних правил на гравців, занесених у міжнародні списки проведення тестування або на гравців, які приймають участь або готуються брати участь у матчах чи змаганнях, організованих ФІФА.

РОЗДІЛ II: ПОРУШЕННЯ АНТИДОПІНГОВИХ ПРАВИЛ

Відповідно до даних правил використання допінгу строго заборонено. Допінг розглядається як виникнення одного або більше з наступних порушень антидопінгових правил:

5. Наявність забороненої речовини в крові спортсмена

- 1. Особистим обов'язком кожного гравця є гарантія того, що в його організмі не повинно бути ніякої забороненої речовини. Гравці відповідають за наявність будь-якої забороненої речовини, її метаболіту або показників, знайдених у його зразках. Відповідно не обов'язково демонструвати навмисне або недбале використання цих речовин гравцем з метою визначення порушення антидопінгових правил відповідно до даної статті.
- 2. Достатнім доказом порушення антидопінгових правил є наявність забороненої речовини, його метаболітів або показників у зразках «А», наданих гравцем, та у випадку, якщо він відмовляється в проведенні аналізу зразка «В» і зразок «В» не був проаналізований, а також у випадку проведення аналізів зразка «В» гравця й він підтверджує наявність забороненої речовини, його метаболітів або показників, виявлених при проведенні аналізів зразка «А» гравця.
- 3. Крім речовин, кількісна межа яких спеціально зазначена у переліку заборонених речовин та

4. Як виключення із загального правила даної статті, перелік заборонених речовин та методів або міжнародні стандарти повинні визначити спеціальні критерії для оцінки заборонених речовин, які можуть виникати всередині організму.

6. Використання або спроба використання допінгу

1. Особистим обов'язком кожного гравця є гарантія того, що в його організмі не повинно бути ніякої забороненої речовини. Відповідно не обов'язково демонструвати навмисне або недбале використання цих речовин гравцем із метою визначення порушення антидопінгових правил відповідно до даної статті.

2. Успіх або невдаче використання чи спроби використання забороненої речовини або забороненого методу не мають значення. Важливо лише те, що заборонена речовина або заборонений метод були використані або була лише спроба їхнього використання, і це вважатиметься, що відбулося порушення антидопінгових правил.

7. Відмова від проведення аналізів або неможливість їх надання

Відмова або неможливість надати зразки без поважних причин після отримання повідомлення відповідно до вимог антидопінгових правил або інше відхилення від здачі зразків.

8. Неможливість надати інформацію про місце знаходження, пропущені тестування

Відхилення від умов, викладених у додатку Г, щодо можливості гравців на проходження тестування на предмет їхньої придатності до змагань, включаючи неможливість надання інформації про місце знаходження й пропущені тестування. Будь-яка комбінація із трьох пропущених тестувань і неможливість надання інформації у восьмимісячний період означають порушення антидопінгових правил відповідно до умов, описаних у додатку Г.

9. Фальсифікація результатів

Фальсифікація або навмисна фальсифікація результатів пов'язаних із допінг-контролем.

10. Наявність заборонених речовин і методів

1. Наявність у гравця, який приймає або не приймає участі у змаганнях, заборонених методів і речовин, за виключенням, що дані речовини не відносяться до дозволених речовин для терапевтичного застосування, наданого у відповідності зі статтею 17 або відповідно до інших прийнятних виправдань.

2. Наявність в асистента гравця, що приймає участь у змаганнях, заборонених методів і речовин або наявність в асистента гравця, що не приймає участь у змаганнях заборонених методів і речовин, навіть, якщо гравець не бере участі у змаганнях, а асистент перебуває з ним у тісній взаємодії, при проведенні змагань, тренувань, за виключенням, якщо дані речовини не відносяться до дозволених для терапевтичного застосування, наданих у відповідності зі статтею 17 або відповідно до інших прийнятних виправдань.

11. Незаконний ввіз

Прийом або спроба прийому будь-яких заборонених речовин і методів гравцем, що приймає участь у змаганнях, або прийом або спроба прийому будь-яких заборонених речовин і методів гравцем, що не приймає участь у змаганнях, забороняється, перебуваючи поза змаганнями, при наданні допомоги, заохочення, підтримки, приховування й інших дій, що тягнуть за собою порушення або спроби порушення антидопінгових правил.

РОЗДІЛ III: ДОКАЗ НАЯВНОСТІ ДОПІНГУ

13. Зобов'язання й критерії доказу

1. ФІФА зобов'язана встановити порушення антидопінгового правила, якщо таке існувало. Критерій доведеності проявляється у випадку, якщо ФІФА вдалося довести порушення антидопінгових правил дисциплінарному комітету, беручи до уваги вагомість висунутого обвинувачення. Даний критерій доведеності, у всіх випадках, є більш істотним, чим простий баланс можливостей, але менш істотний, чим доведеність при відсутності обґрунтованого в ній сумніву.
2. У тих випадках, коли антидопінгові правила й положення ФІФА покладають зобов'язання доведеності на гравця або іншу особу, підозрювану в порушенні антидопінгових правил, щоб спростувати презумпцію або привести певні факти й обставини, критерій доведеності повинен проявлятися на основі балансу можливостей, за винятком випадків, передбачених у ст. 47.1 і 51, де сказано, що гравець повинен відповідати більше високим вимогам доведеності.

14. Методи встановлення фактів і допуск

Факти, пов'язані з порушенням антидопінгових правил, можуть бути доведені за допомогою будь-яких надійних способів, у тому числі визнанням.

1. Лабораторії, акредитовані ВАДА, як передбачається, проводять аналізи проб і контрольні процедури відповідно до Міжнародного стандарту для лабораторій. Гравець або інша особа має право спростувати це допущення, довівши, що відбулося відхилення від Міжнародного стандарту для лабораторій, що є наслідком виявлення негативного аналітичного результату.

Якщо гравцеві або іншій особі вдалося довести, що відбулося відхилення від Міжнародного стандарту для лабораторій, що є наслідком виявлення негативного аналітичного результату, у такому випадку ФІФА повинно довести, що відхилення, яке відбулося, не могло вплинути на виявлення негативного аналітичного результату.

2. Відхилення від будь-якого іншого Міжнародного стандарту, антидопінгових правил або концепцій, внаслідок яких не було виявлено негативного аналітичного результату або порушення антидопінгових правил, не може анулювати дані результати. Якщо гравець або інша особа доводить, що відхилення від будь-якого іншого Міжнародного стандарту, антидопінгових правил або концепцій, що є наслідком виявлення негативного аналітичного результату, мало місце, в такому випадку ФІФА повинно довести, що відхилення, яке відбулося, не могло вплинути на виявлення негативного аналітичного результату або послужити фактичною причиною для порушення антидопінгових правил.
3. Факти, встановлені рішенням суду або дисциплінарним судом компетентної юрисдикції, що не є предметом оскарження та які перебувають в процесі розгляду, є незаперечними доказами,

РОЗДІЛ IV: ПЕРЕЛІК ЗАБОРОНЕНИХ РЕЧОВИН ТА МЕТОДІВ І ДОЗВІЛ НА ТЕРАПЕВТИЧНЕ ЗАСТОВУВАННЯ

15. Перелік заборонених засобів та методів

1. Антидопінгові правила й положення ФІФА містять у собі перелік заборонених речовин і методів (додаток Б), які будуть опубліковані й затверджені ВАДА.
2. Якщо інше не зазначено в переліку заборонених речовин і методів й/або в будь-якій іншій версії даного переліку, перелік заборонених речовин і методів або його будь-яка версія набувають чинності згідно дійсним антидопінговим правилам і положенням ФІФА через три місяці після публікації переліку заборонених засобів та методів асоціацією ВАДА без яких-небудь подальших дій з боку ФІФА.
3. Встановлення заборонених речовин і методів асоціацією ВАДА, а також їхня класифікація на категорії, що зазначені в переліку заборонених речовин і методів, є остаточною й не підлягає оскарженню з боку гравця або іншої особи, як і твердження про те, що вжита ним речовина або метод, не була маскуванням і не мали вплив на посилення показників діяльності та були ризиком для здоров'я або порушували спортивний дух.

16. Встановлені речовини

З метою виконання умов, викладених у розділі X «Санкції, застосовані на окремих особах», всі заборонені речовини вважаються «Встановленими речовинами», за винятком речовин, що належать до класу анаболіків, гормонів, антидепресантів, гормональних речовин, антагоністів і модуляторів, таким чином, зазначених у переліку заборонених речовин і методів. Заборонені методи не є встановленими речовинами.

17. Дозвіл на терапевтичне застосування

1. Гравець, що звертався до лікаря, і якому було призначене лікування й ліки, має право зробити запит на вміст заборонених речовин і методів у запропонованих йому ліках у терапевтичних цілях. У такому випадку гравець має право вимагати альтернативне рішення.
2. Якщо гравцеві не було надано альтернативного рішення, він повинен зробити запит на дозвіл для терапевтичного застосування (TUE) на основі медичних документів із вмістом у них заборонених речовин і методів. TUE, однак, може бути виданою тільки у випадках гострої та явної медичної необхідності, коли гравець не може отримати ніякої переваги перед супротивниками.
3. Заява й затвердження TUE є дуже строгою процедурою, описаною в міжнародному стандарті проведення тестування ВАДА й політики ФІФА, що стосується дозволу на терапевтичне застосування.
4. Гравці, які були визначені, як занесені в міжнародні списки для проведення тестування ФІФА, можуть отримати TUE, тільки керуючись правилами ФІФА. ФІФА публікує список тих змагань, для проведення яких потрібна форма TUE. Докладну інформацію про порядок подачі заяв дивіться в додатку В. Видані TUE відповідно до даних правил вимагають звітування перед асоціацією гравців і ВАДА.

РОЗДІЛ V: ПРОВЕДЕННЯ ТЕСТУВАННЯ

18. Загальні правила проведення тестування

1. Відповідно до даних правил гравці можуть бути піддані внутрішньому тестуванню, проведеному під час матчу, у якому приймає участь гравець, або зовнішньому тестуванню, проведеному в будь-який час і в будь-якому місці на вимогу ФІФА або іншої компетентної асоціації. Тестування містить у собі аналіз сили й крові.
2. У своїй компетенції ФІФА має право вповноважити тестування, керуючись даними правилами й положеннями будь-якої іншої асоціації, конфедерації, ВАДА, державного органу або третьої сторони, яку ФІФА вважає кваліфікованою. У цьому випадку посилення на відділ ФІФА по боротьбі з допінгом або будь-яка посадова особа, що працює у відділі по допінг-контролю, мається на увазі (де це доцільно) як запропонована особа або сторона.
3. При чому до проведення тестування ФІФА або асоціацією гравці піддаються наступним видам тестування:

Внутрішньому:

Тільки одна організація має право починати проведення або проводити тестування під час проведення змагань. При проведенні міжнародних змагань збір зразків провадиться міжнародною організацією, що є головним органом, відповідальним за проведення матчу/змагання. При проведенні національних змагань збір зразків провадиться спеціалізованою організацією НАДО даної країни.

Якщо антидопінгова організація не має права починати або проводити тестування, однак, має право на проведення додаткового тестування під час проведення змагань, тоді дана організація повинна, в першу чергу, звернутися в спеціалізовану організацію, відповідальну за проведення матчу/змагання для отримання необхідного дозволу. У випадку, якщо антидопінгову організацію не задовольняє відповідь, отримана від спеціалізованої організації, вона має право запросити дозвіл у ВАДА на проведення додаткового тестування або визначити процес їхнього проведення. ВАДА не має права на видачу такого дозволу, не отримавши вичерпну консультацію й не проінформувавши спеціалізовану організацію про проведення матчу/змагання.

Зовнішньому:

- а) асоціацією ВАДА;
- б) МОК відповідно до проведення Олімпійських ігор;
- в) організацією НАДО, що належить тій території або країні, де знаходиться гравець.

4. Проведення тестування окремих гравців проводиться без попереднього попередження.

19. План розподілу проведення тестування

1. Відділ ФІФА по боротьбі з допінгом розробив спеціальний план розподілу проведення тестування для ефективнішого внутрішнього і зовнішнього тестування гравців, на яких розповсюджується юрисдикція ФІФА, включаючи, але не обмежуючись гравцями, занесеними в національний список проведення тестування.

ВАДА, історію вживання допінгу в світі футболу, схему проведення футбольних матчів зі всіма сезонними перервами, кількість гравців, фізичні вимоги і випробування.

3. Крім того, відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен провести низку антидопінгових заходів серед асоціацій і конфедерацій, які є членами ФІФА, а також збільшити чисельність національних антидопінгових програм і розрахувати результати проведення попередніх тестувань. Спираючись на постійну звітність, даний план вимагає поновлення (якщо це необхідно), особливо з урахуванням відносних переваг зовнішніх і внутрішніх футбольних змагань.
4. Термін проведення і кількість збору зразків визначається їх виглядом - зовнішнім або внутрішнім, типом потрібних зразків на аналіз крові, сечі, що є необхідним для зменшення і попередження випадків використання допінгу у футбольному світі.
5. Обслуговуючий персонал гравця і /або інша особа, що має конфлікт інтересів, не допускається до планування розподілу тестів для гравців або до процесу відбору гравців для проведення тестування.
6. Відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен скласти план проведення тестування для узгодження з іншими антидопінговими організаціями.
7. Ланцюг забезпечення збереження зразків гарантує одночасне прибуття зразків і відповідної документації в лабораторію.

20. Вимоги до відбору гравців для проведення тестування

1. Відділ ФІФА по боротьбі з допінгом при впровадженні системи розподілу тестів повинен проводити випадковий відбір гравців для здачі аналізів, а також використовувати метод цільового тестування (у разі необхідності).
2. Цільове тестування повинне спиратися на метод раціональної оцінки ризиків, нанесених у зв'язку використання допінгу, і на використання найбільш ефективних ресурсів для боротьби з вживанням допінгу. Оскільки, футбол - це командна гра, цільове тестування, в першу чергу, направлене на викорінювання систематичного вживання допінгу в командах. У випадку, якщо в команді, хоча б у одного гравця був виявлений допінг, проводиться цільове тестування всієї команди. Окремі гравці можуть бути схильні до цільового тестування, зважаючи на їх поведінку, виявлення аномальних біологічних параметрів (при аналізі крові, дослідженні на стероїди), отриманні травми, постійній неможливості надати інформацію про місце знаходження, історію проведення тестів і відновлення після терміну дискваліфікації.
3. Нецільове тестування проводиться за принципом випадкового відбору відповідно до процедури допінг-контролю ФІФА (додаток Г). Для проведення внутрішнього тестування (під час змагань) посадова особа по проведенню допінг-контролю ФІФА має право вибрати додаткових гравців для здачі аналізів, наприклад, на допінг, що впливає на поведінку. Для проведення зовнішнього тестування посадова особа по проведенню допінг-контролю ФІФА повинен слідувати інструкціям при виборі гравця (ів), викладеним у відповідному документі, виданому відділом ФІФА по боротьбі з допінгом.

21. Персонал, який проводить тестування: співробітники асоціації ФІФА по допінг-контролю, помічники, наставники.

2. Відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен також призначити співробітників, відповідальних за допінг-контроль, для проведення зовнішніх тестів, як вказано в плані розподілу тестів.
3. Співробітник, відповідальний за проведення допінг-контролю, повинен мати медичну освіту¹. Він повинен пройти спеціальний тренінг, як особа ФІФА, відповідальна за проведення допінг-контролю. Він повинен нести повну відповідальність за проведення процедури допінг-контролю, включаючи аналіз крові, негайну відправку зразків сечі у відповідну лабораторію і копій аналізів у ФІФА. ФІФА повинна забезпечити його всім необхідним для проведення даної процедури.
4. Відділ ФІФА по боротьбі з допінгом також може призначити особі, відповідальній за проведення допінг-контролю, одного або декілька помічників (у разі необхідності), наприклад при двох матчах, зіграних підряд в один день тими ж командами. Більше того, особі, відповідальній за проведення допінг-контролю, може бути призначений ще і наставник.
5. Співробітник ФІФА, відповідальний за проведення допінг-контролю, може доручити процедуру збору зразків сечі своєму помічникові. Збір зразків крові не може бути доручений помічникові без медичної освіти². У випадках такого доручення, посилання на співробітника ФІФА, відповідального за проведення допінг-контролю, може мати на увазі його помічника.
6. Інші члени персоналу, задіяні в проведенні аналізів, крім співробітника, відповідального за проведення допінг-контролю, повинні пройти спеціальний тренінг, пов'язаний із виконанням ними обов'язків, не повинні бути зацікавлені в результатах аналізів і повинні бути повнолітніми.
7. Всі члени персоналу, задіяні в проведенні аналізів, повинні мати офіційні посвідчення, видані ФІФА, іншою антидопінговою організацією, вповноваженою ФІФА, або відповідним комітетом, яких організовує дані змагання. У такому посвідченні співробітника ФІФА, відповідального за проведення допінг-контролю, повинно бути зазначено його повне ім'я і прізвище, фотокартку і термін дії даного документу.

22. Недотримання вимог щодо допінг-контролю

1. У випадку, якщо кому-небудь із персоналу, відповідального за проведення допінг-контролю, стають відомі які-небудь обставини, що виникли до, в час або після здачі зразків, які можуть стати наслідком недотримання вимог щодо допінг-контролю, він повинен негайно повідомити про це головного співробітника, відповідального за проведення допінг-контролю.
2. У такому випадку головний співробітник, відповідальний за проведення допінг-контролю, повинен:
 - а) письмово проінформувати гравця або іншу сторону, що має відношення до наслідків недотримання вимог щодо допінг-контролю, та дати певний час на відповідь;
 - б) сприяти здачі аналізів гравцем (де це необхідно);
 - в) скласти деталізований звіт про можливе недотримання вимог щодо допінг-контролю у відділ ФІФА по боротьбі з допінгом.
3. У такому випадку відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен:

- а) письмово проінформувати гравця або іншу сторону, що має відношення до можливого недотримання вимог щодо допінг-контролю, та дати можливість на відповідь;
 - б) провести розслідування можливої причини недотримання допінг-контролю, спираючись на відповідну інформацію і документацію;
 - в) документувати процес оцінки;
 - г) провести остаточний підбір інформації для інших антидопінгових організацій відповідно до розділу XIII.
4. Якщо відділ ФІФА по боротьбі з допінгом зафіксував грубе порушення допінг-контролю, він повинен:
 - а) негайно повідомити гравця або зацікавлену сторону про можливі наслідки розслідування щодо порушення антидопінгових правил дисциплінарним комітетом ФІФА або іншою компетентною організацією на рівні асоціації, а також про те, що відповідні подальші заходи будуть прийняті відповідно до антидопінгових правил і положень ФІФА і дисциплінарного кодексу ФІФА;
 - б) повідомити дисциплінарний комітет ФІФА про необхідні факти.
5. Вся додаткова інформація, що стосується порушення антидопінгових правил повинна бути зібрана зі всіх можливих джерел, включаючи самого гравця або його третю сторону і зафіксована якнайшвидше.
6. Дисциплінарний комітет ФІФА повинен вивчити всі факти, що стосуються порушення антидопінгових правил і прийняти всі можливі заходи, спираючись на дисциплінарний кодекс ФІФА.
7. Відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен розробити систему для гарантії того, що результати розслідування даного грубого порушення вважаються результатами дій керівництва для подальшого планування і цільового тестування.

23. Інформація про місце знаходження

Правила, які регулюють інформацію про місце знаходження, встановлюються відповідно до додатку Г діючих правил.

РОЗДІЛ VI: АНАЛІЗ ЗРАЗКІВ

24. Використання акредитованих лабораторій

1. Аналізи зразків необхідно проводити тільки в спеціалізованих лабораторіях, акредитованих ВАДА. Вибір такої лабораторії (або іншої лабораторії чи методу), призначеної для проведення аналізів, затверджується тільки відділом ФІФА по боротьбі з допінгом.
2. **Речовини, що піддаються дослідженню**

Зразки повинні бути перевірені на наявність заборонених речовин і методів, занесених у перелік заборонених речовин та методів, або на наявність інших речовин, які можуть бути визначені ВАДА відповідно до її програми моніторингу.
3. **Дослідження зразків**

суперечать основним науковим принципами і не вирішуються у матчах, що проводяться під егідою ФІФА.

25. Стандарти аналізу зразків і звітність

Лабораторії проводять аналіз зразків і повідомляють про них відповідно до Міжнародного стандарту лабораторій. Голова лабораторії повинен негайно надіслати результати аналізів секретним факсом або в електронному вигляді (закодованому) у Відділ ФІФА по боротьбі з допінгом.

26. Проведення повторних досліджень

Зразок може підлягати повторному випробуванню відповідно до ст. 24.2 у будь-який час виключно за вказівкою ФІФА. Обставини і умови проведення повторних випробувань повинні відповідати Міжнародному стандарту лабораторій.

27. Власність

Усі зразки, надані гравцем для проведення антидопінгових аналізів під керівництвом ФІФА, відразу переходять у власність ФІФА.

28. Консультування

Якщо на будь-якому етапі проведення аналізів виникають питання, пов'язані з проведенням аналізів або їх тлумаченням, особа, відповідальна за їх проведення в лабораторії, повинна звернутися у відділ ФІФА по боротьбі з допінгом за консультацією.

РОЗДІЛ VII: ПРОВЕДЕННЯ ТЕСТУВАННЯ

29. Процес проведення тестування

1. Виявлення позитивних аналітичних результатів або інших порушень антидопінгових правил у відповідності даними правилами і положеннями ФІФА повинно бути врегульованим, слідуючи процесу, описаному нижче.
2. У випадку, якщо гравець був протестований ФІФА, відповідно, процес проведення тестування здійснюється відділом ФІФА по боротьбі з допінгом. У всіх інших випадках даний процес проводиться особою або органом асоціації гравця. Запити на надання допомоги або інформації, що стосується процесу проведення тестування, задовольняються відділом ФІФА по боротьбі з допінгом у будь-який час.
3. У цілях виконання даного розділу, надалі всі посилання на відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинні трактуватися (де це доречно) як відповідальна особа чи орган асоціації, а посилання на гравця повинні трактуватися (де це доречно) як представник особового складу гравця чи інша особа.

30. Первинний розгляд зразків відносно позитивних/атипових аналітичних результатів

1. Отримавши зразки, де були виявлені позитивні або атипіві аналітичні результати (зразки «А») відділ ФІФА по боротьбі з допінгом для встановлення повинен провести огляд, що:

антидопінгових правилах і положеннях ФІФА, які, таким чином, анулюють аналітичні результати.

2. Якщо при проведенні первинного розгляду позитивних аналітичних результатів не було виявлено наявності TUE або норм подібних TUE, а так само факту відхилення, який міг би спровокувати виявлення позитивного аналітичного результату, відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен негайно повідомити (в порядку конфіденційності) Генеральному Секретареві ФІФА, Голові підкомітету по допінг-контролю, Голові дисциплінарного комітету ФІФА, Голові медичного комітету ФІФА, асоціації або клубу, якому належить гравець, про наявність позитивного результату в зразку «А». Гравець повинен бути повідомлений паралельно відповідно до положень, описаних в ст. 30.4.
3. Якщо при проведенні первинного розгляду позитивних аналітичних результатів не було виявлено наявності TUE або того, що спровокувало виявлення результату атипії, відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен провести необхідне розслідування. Після того, як розслідування було проведене належним чином, гравець, його клуб, задіяна асоціація або ВАДА повинні бути повідомлені (відповідно до порядку, викладеного вище) про те, що результат атипії, виявлений в аналізах гравця, і буде розглянутий чи не буде розглянутий як позитивний аналітичний результат.
4. У разі виявлення і визнання в аналізах гравця позитивного аналітичного результату, необхідно негайно повідомити про це гравця відповідно до положень, зазначених у ст. 73, про:
 - а) позитивний аналітичний результат;
 - б) порушення антидопінгових правил;
 - в) факт, що аналіз зразка «В» може бути проведений по запиту ФІФА, не зважаючи на згоду гравця;
 - г) дату проведення аналізів зразка «В»;
 - д) можливість гравця і/або його представника бути присутнім при проведенні аналізу;
 - е) право гравця на отримання пакету документів, про результати аналізів зразків «А» і «В»;
 - ж) право гравця на надання пояснення у відповідь на порушення антидопінгового правила, пред'явленого протягом терміну, затвердженого дисциплінарним комітетом ФІФА.
5. Гравець має право на пояснення щодо порушення антидопінгового правила, пред'явленого протягом терміну, затвердженого дисциплінарним комітетом ФІФА.
6. Результат про виявлення аналітичного результату атипії не повідомляється, до тих пір, поки повний цикл розслідувань не буде закінчено, відповідно до положень, описаних у ст. 30.3.

31. Аналіз зразків «В» в негативних аналітичних результатах

1. ФІФА має право вимагати проведення аналізів зразків «В» протягом 48 годин (при проведенні внутрішнього та зовнішнього тестування) з моменту повідомлення і первинного розгляду аналітичних результатів зразків «А». ФІФА має право вимагати проведення аналізів зразків «В», навіть, якщо гравцеві було відмовлено в праві проведення аналізу зразків «В».
2. ФІФА повинно негайно повідомити про свій запит на проведення аналізу зразка «В» відділ лабораторії, де зберігається даний зразок. Аналіз зразка «В» повинен бути проведений протягом 48 годин із моменту подачі запиту персоналом, що не має ніякого відношення до проведення аналізів зразків «А». Відповідна готовність лабораторії для проведення аналізу зразка «В» в необхідний строк є строгою вимогою, про що вказано в Угоді, укладеною між

Представник гравця, асоціації або клубу також має право бути присутніми і брати участь у проведенні даного аналізу, так само, як і представник ФІФА.

4. Результати аналізу зразків «В» повинні бути негайно надіслані факсом або електронною поштою у відділ ФІФА по боротьбі з допінгом. При отриманні звіту з лабораторії відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен провести подальше розслідування, як цього вимагає перелік заборонених засобів та методів. Після завершення розслідування відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен негайно повідомити гравця про його результати, незалежно від того, вдалося довести чи ні порушення антидопінгових правил.

32. Розгляд інших порушень антидопінгових правил

1. У випадку якщо порушення антидопінгових правил мало місце, але позитивного або атипичного аналітичного результату не було виявлено, відділ ФІФА по боротьбі з допінгом повинен провести інше розслідування, спираючись на факти даної справи, які він вважає за необхідне.
2. Якщо відділ ФІФА по боротьбі з допінгом має всі підстави вважати, що відбулося порушення антидопінгових правил, він негайно повинен повідомити гравця, його клуб, асоціацію або ВАДА про те, що відбулося порушення антидопінгових правил і про факти, на основі яких це встановлено.
3. Гравцеві повинно надатися право на пояснення в обмежений термін дисциплінарного комітету про порушення ним антидопінгового правила.

33. Дискваліфікація

1. Якщо гравець дискваліфікований під час проведення тестування, ФІФА має повне право завершити даний процес.
2. Якщо гравець дискваліфікований до початку процесу проведення тестування, антидопінгова організація, яка має право на проведення тестування даного гравця під час порушення ним антидопінгових правил, має право на завершення даних аналізів.

РОЗДІЛ VIII: ПОПЕРЕДНЄ ТИМЧАСОВЕ ЗВІЛЬНЕННЯ

34. Юрисдикція

1. У випадках, коли були зафіксовані порушення антидопінгових правил за фактом проведення тестування ФІФА, Голова дисциплінарного комітету ФІФА є відповідальним за тимчасове звільнення гравця.
2. В цілях даного розділу будь-які подальші посилання на Голову дисциплінарного комітету ФІФА повинне трактуватися як відповідальна особа, орган або асоціація; посилання на гравця повинні трактуватися як особовий склад гравця або інша особа.

35. Примусове тимчасове звільнення після виявлення позитивних аналітичних результатів у зразках «А»

У випадку, якщо в зразках «А» були виявлені позитивні аналітичні результати на наявність в них заборонених речовин, на відміну від визначених речовин, негайно повинно вводитися

36. Довільне тимчасове звільнення, що ґрунтується на виявленні позитивних аналітичних результатів у зразках «А» у визначених речовинах або інші порушення антидопінгових правил

У випадку, якщо в зразках «А» були виявлені позитивні аналітичні результати на наявність в них заборонених речовин або був зафіксований інший факт порушення антидопінгових правил, повинно вводитися тимчасове звільнення. Голові дисциплінарного комітету ФІФА не обов'язково вислуховувати гравця.

37. Добровільне звільнення

1. Як альтернатива, гравець має право прийняти варіант на добровільне звільнення, тільки за письмовим підтвердженням Голови дисциплінарного комітету ФІФА.
2. Добровільне звільнення набуває чинності з моменту отримання ФІФА письмового підтвердження на те з боку гравця. Таким чином, причетна асоціація повинна негайно представити письмову копію добровільної згоди на тимчасове звільнення, якщо вона була направлена відповідальній особі, органу або асоціації.

38. Повідомлення

1. Гравець, який був тимчасово звільнений, повинен бути повідомлений про це негайно, як вказано в дисциплінарному кодексі ФІФА.
2. У будь-якому випадку, коли асоціація вводить або відмовляється вводити тимчасове звільнення чи гравець приймає добровільне звільнення, асоціація повинна негайно проінформувати дисциплінарний комітет ФІФА про даний факт.

39. Негативні результати зразків «В»

1. Якщо за наслідками аналізу зразків «А», в яких був виявлений позитивний аналітичний результат, було введено тимчасове звільнення, а подальший аналіз зразків «В» не підтвердив даного факту, гравець не може бути відчужений за порушення ст. 5 «Наявність забороненої речовини в крові спортсмена».
2. У тих випадках, коли гравець або команда, були усунені від змагань, посилаючись на порушення ст. 5, а подальший аналіз зразків «В» не підтвердив наявності в аналізах «А» гравця позитивного аналітичного результату (у випадку, якщо це не впливає на хід змагань), можливо, що гравець або його команда будуть відновленими та мають право продовжити участь у змаганнях.

РОЗДІЛ ІХ: ОБ'ЄКТИВНИЙ РОЗГЛЯД

40. Юрисдикція

1. У випадках, коли був доведений факт порушення антидопінгових правил, керуючись будь-якими аналізами, проведеними ФІФА, справа повинна бути представлена в дисциплінарний комітет ФІФА. В інших випадках, вона повинна бути представлена у відповідне відомство асоціації гравця або іншої особи.

3. У випадку, якщо гравець був протестований ФІФА, дана асоціація має право на публікацію результатів аналізів.
4. У цілях виконання положень, описаних у розділах IX і X, надалі посилання на дисциплінарний комітет ФІФА (де це необхідно) трактується як відповідне відомство, а посилання на гравця - особовий склад гравця або інша особа.

41. Право на об'єктивний розгляд

Згідно даних антидопінгових правил і положень ФІФА та дисциплінарного кодексу ФІФА кожен гравець, якого тимчасово звільнили або звільнили за власним бажанням, має право вимагати розгляд його справи дисциплінарним комітетом перш, ніж до нього були застосовані санкції.

42. Принципи розгляду

Дисциплінарний комітет ФІФА повинен бути справедливим і неупередженим, а розгляд повинен дотримуватися наступних принципів:

- а) надавати гравцеві право на присутність адвоката та перекладача за власний рахунок;
- б) інформувати гравця справедливо та своєчасно про порушення ним антидопінгового правила;
- в) право отримати відповідь за порушення антидопінгового правила;
- г) право кожної сторони на надання доказів, виклик і допит свідків;
- д) надавати обґрунтоване рішення вчасно та у письмовій формі, що містить пояснення причин дискваліфікації.

43. Розгляд дисциплінарним комітетом ФІФА

1. Під час розгляду справи дисциплінарний комітет ФІФА розглядає можливість порушення антидопінгових правил.
2. Дисциплінарний комітет ФІФА має право винести негативні ухвали проти гравця, який здійснив порушення антидопінгових правил, спираючись на відмову гравця від присутності на слуханні справи та відповідати на питання, що задаються йому представником дисциплінарного комітету після того, як він був сповіщений про це належним чином (по телефону чи особисто).
3. Якщо дисциплінарному комітету ФІФА вдалося довести, що відбулося порушення антидопінгових правил, він повинен встановити певні заходи, спираючись на ст 45 і 50, до того, як гравець був покараний на будь-який період звільнення.
4. Якщо слухання не проводилося, дисциплінарний комітет розглядає можливість порушення антидопінгових правил, і якщо вона присутня - приймає відповідні заходи на основі даного документу та виносить мотивоване рішення, пояснивши дані факти.

44. Принципи проведення розгляду на змаганнях

Голова дисциплінарного комітету ФІФА має право провести розгляд справи, що стосується порушення антидопінгових правил, під час змагань прискореним методом. Він має право проводити розгляд справи за власним розсудом, особливо, якщо його рішення може вплинути

РОЗДІЛ X: САНКЦІЇ, ЗАСТОСОВАНІ ДО ОКРЕМИХ ОСІБ

45. Дискваліфікація за використання заборонених речовин і методів

1. Період звільнення гравця від змагання внаслідок порушення антидопінгових правил відповідно до ст. 5 «Наявність забороненої речовини в крові спортсмена», ст. 6 «Використання або спроба використання допінгу» або ст. 10 «Зберігання заборонених речовин і методів» складає 2 (два) роки у випадку, якщо не було виявлено умов для ліквідації або скорочення терміну дискваліфікації, як передбачено в ст. 47-50, чи за умов збільшення періоду звільнення, як передбачено у ст. 51.

46. Дискваліфікація за інші порушення антидопінгових правил

Термін дискваліфікації за порушення антидопінгових правил, крім випадків, передбачених у ст. 45, повинен здійснюватися наступним чином:

1. За порушення статей 7 «Відмова від проведення аналізів або неможливість їх надати» або 9 «Фальсифікація результатів» термін дискваліфікації складає 2 (два) роки, якщо немає інших умов, що викладені в ст. 47.2-50 чи в ст. 51.
2. За порушення статей 11 «Незаконне ввезення» або 12 «Вживання заборонених речовин і методів» термін дискваліфікації складає мінімум від 4 (чотирьох) років до довічно, якщо немає інших умов, що викладені в ст. 47.2-50.

Якщо порушення антидопінгових правил було здійснене неповнолітнім, дане порушення розглядається як тяжке; якщо порушення антидопінгових правил було здійснене особовим складом гравця, окрім визначених речовин, вказаних у ст. 16, дія такого порушення спричинить до довічного звільнення особового складу гравця.

До того ж, про значні порушення ст. 11 і 12, які можуть спричинити порушення не спортивних законів, слід негайно повідомляти в компетентні адміністративні, професійні або юридичні органи.

3. За порушення статті 8 «Неможливість надання інформації про місце знаходження, пропущені тестування» період звільнення може тривати від 1 (одного) до 2 (двох) років, залежно від міри порушення.

47. Перегляд або скорочення терміну дискваліфікації при конкретних або виняткових випадках

1. Наявність визначених речовин відповідно до певних обставин

У випадках, коли гравець має пояснення, як заборонена речовина потрапила до нього або в його організм, і що вона не призначалася для підвищення спортивного потенціалу гравця чи для таємного вживання ним речовин для підняття спортивного потенціалу, у такому випадку застосовується дискваліфікація на мінімальний період або просто догана без кваліфікації, а максимальне покарання складає дискваліфікацію до 2 (двох) років.

Для виправдання скорочення терміну дискваліфікації або інше пом'якшення покарання гравець повинен надати докази (на додаток до чесного слова дисциплінарному комітету ФІФА), що

2. Відсутність провини або недбалість (виняткові обставини)

Якщо гравець доводить, що наявність заборонених речовин в його організмі - це не його провина або пов'язана з недбалістю, у такому випадку період дискваліфікації може бути скасований.

Якщо вдалося виявити наявність заборонених речовин в організмі гравця, вступає в дію ст. 5 «Наявність забороненої речовини в крові спортсмена»; у такому випадку гравець повинен довести, як вони туди потрапили для того, щоб відмінити період дискваліфікації.

При застосуванні даної статті, внаслідок якої був скасований період дискваліфікації і порушення антидопінгових правил не розглядається як порушення в обмежених цілях, визначення терміну дискваліфікації за численні порушення визначається згідно ст. 52.

3. Відсутність грубого порушення або недбалість (виняткові обставини)

Якщо гравцеві вдається довести, що його провина незначна, період дискваліфікації скорочується, але не менше, чим на половину передбаченого періоду. У випадках, коли передбачений період дискваліфікації довічно, він може бути скорочений до 8 (восьми) років.

Якщо заборонені речовини були виявлені в аналізах гравця і відбулося порушення відповідно до ст. 5 «Наявність забороненої речовини в крові спортсмена», гравець повинен довести, як вона туди потрапило, для того, щоб період дискваліфікації був скорочений.

4. Принципи виявлення певних і виняткових обставин

Усі рішення, ухвалені відповідно до даних антидопінгових правил і положень ФІФА, що передбачають певні і виняткові обставини, повинні бути узгоджені так, щоб однакові правові умови могли бути застосовані для всіх гравців. Таким чином, необхідно притримуватися наступних принципів:

- а) певні і виняткові обставини розглядаються тільки в тому випадку, якщо вони дійсно виняткові (не у всіх випадках);
- б) надані докази повинні бути конкретними і переконливими для пояснення належним чином відхилення в поведінці гравця від стандартної поведінки;
- в) зважаючи на особистий обов'язок гравця на надання доказів, що ніяких заборонених речовин не було в його організмі (ст. 5.1), санкція не може бути скасованою на основі відсутності провини гравця або його недбалості (ст. 47.2) в наступних випадках: за наявності в аналізах гравця забруднених або інфікованих кислот чи харчових добавок; введення в організм гравця заборонених речовин лікарем команди або тренером без відома гравця; підмішування заборонених речовин в їжу гравця дружиною (чоловіком), тренером або іншою особою з кола знайомих гравця. Проте, спираючись на надання особливих фактів, будь-який із вищезазначених випадків може бути результатом скорочення періоду дискваліфікації відповідно до відсутності грубого порушення або недбалості (ст. 47.3);
- г) на неповнолітніх гравців не розповсюджується особливе відношення щодо застосування даних санкцій, але молодість і недолік досвіду можуть послужити причинами застосування до них ст. 47.1-47.3.

48. Надання істотної допомоги при виявленні або встановленні порушень антидопінгових правил

1. До остаточного рішення апеляційної інстанції згідно розділу XII або закінчення терміну подачі апеляції дисциплінарний комітет ФІФА має право скасувати частину періоду дискваліфікації в окремих випадках: коли гравець надав істотну допомогу ФІФА, асоціації або іншій антидопінговій організації, кримінальному або дисциплінарному органу, завдяки чому ФІФА, а також організація або інша антидопінгова організація, розслідує факт порушення антидопінгових правил іншою особою, або завдяки чому кримінальний або дисциплінарний орган розслідує кримінальний замах або порушення професійних правил іншою особою.
2. Ступінь по якому в інших випадках період дискваліфікації може бути скасований залежить від серйозності порушення антидопінгових правил і значення, наданої гравцем допомоги, щоб внести свій внесок до справи про боротьбу з допінгом у спорті. В цьому випадку, передбачений період дискваліфікації може бути скорочений на три четвертих. Якщо передбачений період дискваліфікації довічно, він може бути скорочений не менше, чим до 8 (восьми) років.
3. Якщо дисциплінарний комітет ФІФА скорочує будь-який передбачений період дискваліфікації відповідно до даної статті, він повинен негайно представити письмове обґрунтування свого рішення кожній антидопінговій організації з правом на оскарження свого рішення.
4. Якщо дисциплінарний комітет ФІФА згодом змінює своє рішення і повертає дію періоду дискваліфікації, тому, що гравець не зміг надати істотну допомогу, як передбачалося, гравець може оскаржити відновлення відповідно до розділу XII.

49. Визнання порушень антидопінгових правил за відсутності інших доказів

Коли гравець добровільно зізнається в порушенні антидопінгових правил і оголошує про це перш, ніж отримати повідомлення або результати аналізів, чи у разі порушення антидопінгових правил, окрім описаних в розділі V, перед отриманням першого повідомлення про порушення відповідно до розділу VII, а визнання є єдиним показником порушення, тоді період дискваліфікації може бути скорочений, але не більше, ніж на половину.

50. Зниження санкцій

1. Перед скорочення або відміні дискваліфікаційного періоду згідно ст. 47.3, 48, 49, скорочення або відміна встановлюється відповідно до ст. 45, 46, 47.1.
2. Якщо гравцеві вдається довести своє право на скорочення або відміну дискваліфікаційного періоду відповідно до двох або більше ст. 47.3, 48, 49, у такому випадку період дискваліфікації може бути скорочений або скасований, але не більше, ніж на одну четверту частину від відповідно застосованого періоду.

50. Обставини, які можуть збільшити період дискваліфікації

1. Якщо ФІФА в індивідуальному випадку встановлює порушення, крім порушень, які описані в ст. 11 «Незаконне ввезення» і 12 «Приєм заборонених речовин і методів» про наявність серйозних обставин, які можуть виправдати розпорядження періоду дискваліфікації в більш жорсткій формі, ніж відповідно до стандартних санкцій, у такому випадку відповідний період

2. Гравець може уникнути застосування даної статті, зізнавшись у порушенні антидопінгових правил негайно після того, як він зіткнувся з порушенням антидопінгових правил ФІФА.

51. Багаторазові порушення

1. Друге порушення антидопінгових правил

Якщо гравець порушив антидопінгові правила вперше, до нього застосовується відповідний період дискваліфікації, описаний в ст. 45 і 46. Якщо гравець повторно порушив антидопінгові правила, до нього застосовується період дискваліфікації, описаний у наступній таблиці:

Друге порушення \ Перше порушення	RS	FFMT	NSF	St	AS	TRA
RS	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10-довічно
FFMT	1-4	4-8	4-8	6-8	10-довічно	Довічно
NSF	1-4	4-8	4-8	6-8	10-довічно	Довічно
St	2-4	6-8	6-8	10-довічно	Довічно	Довічно
AS	4-5	10-довічно	10-довічно	Довічно	Довічно	Довічно
TRA	8-довічно	Довічно	Довічно	Довічно	Довічно	Довічно

Визначення, використані в таблиці:

RS (санкції зниження покарання за певну речовину відповідно до ст. 47.1): порушення антидопінгового правила було або повинно було бути передбачено до скорочення санкцій відповідно до ст. 47.1, тому що він пов'язаний з певною речовиною та інші умови були дотримані відповідно до ст. 47.1.

FFMT (неможливість надати результати або пропущені тести): порушення антидопінгових правил було передбачене відповідно до ст. 46.3 (неможливість надати результати або пропущені тести).

NSF (скорочення санкцій із-за істотної провини або недбалості): порушення антидопінгового правила було або повинно було бути передбачено до скорочення санкцій відповідно до ст. 47.3, із-за не доведеності ніякої істотної провини або недбалості відповідно до статті 47.3.

St (стандартні санкції відповідно до ст. 45 або 46.1): порушення антидопінгових правил було або повинно було бути передбачено відповідно до стандартних санкцій до 2 (двох) років згідно ст. 45, 46.1.

AS (сурові санкції): порушення антидопінгових правил було або повинно було бути передбачено відповідно до сурових санкцій відповідно до ст. 61, оскільки ФІФА взяло до уваги умови, описані в статті 51.

TRA (незаконне ввезення або спроба незаконного ввезення, вживання або спроба вживання заборонених речовин): порушення антидопінгових правил було або повинно було бути передбачено відповідно до ст. 46.2.

2. Застосування ст. 48 і 49 при другому порушенні антидопінгових правил

скороченої дискваліфікації, що залишився, відповідно до ст. 48 і 49 повинен складати не менше однією четвертої від повного періоду.

3. Міри до конкретних попередніх порушень

Для застосування ст. 52,1 порушення антидопінгових правил, яке відбулося до початку виконання даних положень, і коли при порушенні фігурувала речовина, занесена в категорію «Визначені речовини», а термін введеної дискваліфікації становить не менше, ніж 2 (два) роки, попереднє порушення буде розглянуто згідно санкціям зниження покарання (RS).

4. Третє порушення антидопінгових правил

Покаранням за третє порушення антидопінгових правил завжди є довічне усунення від змагань, за винятком обставин, які сприяють скороченню періоду дискваліфікації, що описано в ст. 47.1, або досконале порушення відповідає положенням, описаним у ст. 8 «Неможливість надання інформації про місце знаходження, пропущені тести». У таких випадках період дискваліфікації становить від 8 (восьми) років до довічно.

5. Додаткові правила, які застосовуються до покарань за окремі грубі багаторазові порушення

З метою введення санкцій відповідно до даної статті порушення антидопінгового правила розглядатиметься другим порушенням у випадку, якщо ФІФА зможе довести, що гравець зробив друге порушення після отримання повідомлення відповідно до розділу VII «Проведення тестування» або після того, як ФІФА доклала зусилля для повідомлення про перше порушення антидопінгового правила. Якщо ФІФА не вдається це довести, тоді порушення може бути розглянуте разом як одне перше порушення, застосувавши до нього найсуворіші санкції. Проте, наявність численних порушень можуть розглядатися як один із чинників при визначенні тяжких обставин (ст. 51).

6. Додаткові правила для порушень, здійснених раніше, але виявлених пізніше

Якщо після виконання санкцій, що стосуються першого порушення, ФІФА вдається встановити, що мало місце ще одне порушення, здійснене раніше, ФІФА має право застосувати додаткові санкції, ґрунтуючись на тих санкціях, які виносяться в один і той же момент. Щоб уникнути можливості застосування тяжких обставин (стаття 51), що стосуються порушень, які були здійснені раніше, але виявлені пізніше, гравець повинен добровільно визнати раніше здійснене порушення антидопінгового правила та своєчасно після повідомлення про порушення, в якому його звинувачували спочатку. Дане правило також діє у випадку, коли ФІФА виявляє факти, пов'язані з виявленням порушення, здійсненого раніше, після врегулювання справи про друге порушення.

7. Багаторазові порушення у восьмирічній період

З метою виконання положень даної статті кожне порушення антидопінгового правила повинне відбуватися в рамках восьмирічного періоду, щоб воно було розглянуте як багаторазове порушення.

53. Початок дискваліфікації

1. За винятком випадків, передбачених нижче, дискваліфікація повинна починатися як тільки рішення про неї було озвучено гравцеві. Будь-який період попереднього звільнення (призначеного або добровільно прийнятого) повинен бути врахований в період дискваліфікації.
2. У тих випадках, коли мали місце значні затримки в судовому процесі або іншими аспектами

3. Коли гравець своєчасно зізнається в порушенні антидопінгового правила (що у будь-якому випадку для гравця означає, що він знову братиме участь у змаганнях) після того, як зіткнувся з порушенням антидопінгового правила ФІФА, дискваліфікація може початися вже у момент взяття зразків на аналіз або з дати, коли було зафіксовано останнє порушення антидопінгового правила. У кожному конкретному випадку (проте, при застосуванні даної статті) гравець повинен відбутися принаймні половину періоду дискваліфікації, введеного з моменту, коли гравець прийняв введення санкцій, дати слухання з приводу застосування санкцій або дати введення санкцій.
4. Якщо попереднє звільнення було застосоване і прийняте гравцем, він повинен отримати певний проміжок часу на термін попереднього звільнення відносно будь-якого терміну дискваліфікації, який може бути призначений пізніше.
5. Якщо гравець добровільно приймає попереднє звільнення, надане у письмовій формі ФІФА і після цього не приймає участі в змаганнях, гравець повинен отримати певний проміжок часу на період добровільного попереднього звільнення відносно будь-якого періоду дискваліфікації, який може бути призначений пізніше. Копія письмової згоди гравця на погодження прийняти добровільне попереднє звільнення повинна бути надана кожній стороні, яка має право бути повідомленою про потенційне порушення антидопінгових правил, згідно ст. 67.
6. Проміжок часу не може бути наданий раніше дати набуття чинності попереднього звільнення або добровільного попереднього звільнення, не зважаючи на той факт, що гравець був усунений від участі в змаганнях за результатами голосування або за рішенням клубу.

54. Статус спортсмена під час дискваліфікації

1. Заборона участі в змаганнях під час дискваліфікації

Дискваліфікований гравець не має права брати участь в будь-якому змаганні або матчі (за винятком здобуття спеціальної антидопінгової освіти або участі в реабілітаційних програмах, організованого ФІФА, організацією, клубом, членом-асоціацією, Міжнародним Олімпійським комітетом, Міжнародним комітетом або будь-якою іншою Міжнародною Параолімпійською федерацією, її членом), а також брати участь у змаганнях, що проводяться будь-якою професійною лігою або організацією, яка проводить національні або міжнародні змагання.

Не дивлячись на вищесказане, гравець має право відновити участь у тренуваннях або інших, не пов'язаних із змаганнями заходах, до закінчення періоду його дискваліфікації, за умови, що період дискваліфікації становить понад шість місяців. Дата, коли гравець має право приступати до вищесказаних заходів, залежить від періоду дискваліфікації (див. таблицю нижче):

Період дискваліфікації	Кількість місяців, що залишилися до закінчення періоду дискваліфікації, протягом якої гравець має право брати участь у тренуваннях або інших, не пов'язаних із змаганнями, заходах
Менше шести місяців	Нуль місяців
Від шести до дев'яти місяців	Один місяць
Від десяти місяців до року	Два місяці
Від року і більше	Три місяці

Дискваліфікований гравець більше, ніж на чотири (4) роки, після закінчення цього періоду має право брати участь у місцевих змаганнях, змаганнях, крім того виду спорту, в якому він був вилучений за порушення антидопінгових правил, але тільки не в тих змаганнях, які можуть безпосередньо або побічно кваліфікувати даного гравця або іншу особу як учасника національного чемпіонату або міжнародного змагання. Дискваліфікований гравець повинен постійно здавати аналізи.

3. Порушення заборони або участь у змаганнях в період дискваліфікації

Якщо гравець порушує заборону і приймає участь у змаганні, як описано в пункті 1, період його дискваліфікації починається знову з моменту порушення. Новий період дискваліфікації може бути скорочений відповідно до ст. 47,3, якщо гравець визнає, що ним була допущена істотна помилка або недбалість при порушенні заборони на участь у змаганнях. Рішення - чи порушив гравець заборону на участь і чи є скорочення періоду дискваліфікації по ст.47.3 є доцільним, приймається антидопінговою організацією, що проводила аналізи, на основі яких було висунуто рішення про дискваліфікаційний період.

4. Утримання фінансової допомоги в період дискваліфікації

При чому, за будь-яке порушення антидопінгових правил, не включаючи санкції скорочення періоду дискваліфікації, за використання визначених речовин, як описано в ст. 47.1, нараховується певна спортивна грошова компенсація, яка може бути утриманою ФІФА, асоціацією або конфедерацією.

55. Повторне проведення тестування

1. Як одна із умов відновлення права після закінчення обумовленого періоду дискваліфікації, гравець повинен протягом будь-якого періоду тимчасового звільнення або дискваліфікації пройти зовнішнє тестування, яке проводиться організацією по боротьбі з допінгом згідно юрисдикції проведення тестування, та повинен надати діючу та точну інформацію про місцезнаходження.
2. Якщо дискваліфікований гравець йде зі світу спорту, а також якщо він виключений із списків на проведення зовнішнього тестування, але пізніше має бажання повернутися, у такому випадку - гравець не має права на відновлення до тих пір, поки він не повідомить про це ФІФА або відповідну асоціацію та не пройде зовнішнє тестування протягом певного періоду рівного періоду дискваліфікації з дати, коли він пішов зі спорту.

56. Накладення штрафу

Унаслідок порушення антидопінгових правил можуть бути накладені фінансові санкції, спираючись на положення дисциплінарного кодексу ФІФА. Проте, будь-які фінансові санкції можуть розглядатися як підстава для скорочення терміну дискваліфікації або інші санкції, які могли б бути застосовані в рамках даних антидопінгових правил і положень ФІФА.

57. Погашення штрафу за рахунок призових грошей та інша фінансова підтримка

1. Як умова відновлення прав після встановлення порушення антидопінгових правил, гравець повинен спочатку повернути всі призові гроші або іншу фінансову підтримку, отриману від спортивних організацій, із моменту, як аналізи гравця на допінг виявилися позитивними, відбулося порушення антидопінгових правил та вступило в дію попереднє звільнення або період дискваліфікації.

РОЗДІЛ XI: НАСЛІДКИ ДЛЯ КОМАНДИ

58. Цільове тестування команди

У випадках, коли більше, ніж один член команди не був поміченим у порушенні антидопінгових правил, відповідно до розділу VII «Проведення тестів» до проведення змагання виконавчий орган, відповідальний за проведення змагання, повинен проводити відповідні цільові аналізи команди під час проведення змагань.

59. Санкції, що накладаються на клуб або асоціацію

1. Якщо двоє гравців були поміченими в порушенні антидопінгових правил протягом проведення змагань, дисциплінарний комітет ФІФА (якщо ФІФА є органом, відповідальним за проведення змагань; якщо ні, тоді - відповідна асоціація) повинні застосувати відповідні санкції на асоціацію або клуб, до якого належать дані гравці, на додаток до всіх наслідків, що спричиняють за собою порушення антидопінгових правил.

Застосовуються наступні санкції:

- а) вирахування очків;
- б) позбавлення права;
- в) виключення команди з фінальної позиції у фінальному матчі;
- г) накладення штрафу.

РОЗДІЛ XII: ПРАВО НА АПЕЛЯЦІЮ

60. Рішення, що підлягають апеляції

1. Всі рішення, винесені за порушення антидопінгових правил і положень ФІФА, підлягають оскарженню відповідно до ст. 61-63, так як і дисциплінарним кодексом ФІФА. Всі рішення, пов'язані або спростовані дозволи на терапевтичне використання можуть бути оскаржені згідно ст.64.
2. Такі рішення повинні підлягати оскарженню, за винятком - якщо апеляційний орган не надасть розпорядження про інше.
3. Звернення може бути тільки до Арбітражного суду по спорту, після того, як всі інші внутрішні канали вичерпані.

61. Внутрішні рішення

Рішення, винесені дисциплінарним комітетом ФІФА, можуть бути оскаржені в Апеляційному комітеті ФІФА відповідно до дисциплінарного кодексу ФІФА.

62. Апеляції на рішення, що приймаються на національному рівні

1. Випадки, що підлягають оскарженню та які відбулися під час національних змагань або стосуються гравців національного рівня, як визначається кожною асоціацією, яка не має права вносити оскарження згідно ст. 63, рішення може бути оскаржене незалежним і незацікавленим органом відповідно до правил, винесених даною асоціацією та відповідно до ст.64 ч. 3 Статуту ФІФА.
2. Правила для такого виду оскарження повинні дотримуватися наступних принципів:

3. Сторони, що мають право на апеляцію своєї справи органом національного рівня, як мінімум повинні складатися з (як описано в правилах НАДО):
 - а) гравця або іншої особи, чия справа відноситься до апеляції;
 - б) НАДО тієї країни, де проживає даний гравець або інша особа;
 - в) ВАДА.
4. ФІФА та ВАДА мають право звернутися до Арбітражного суду по спорту з приводу будь-яких остаточних рішень, винесених із приводу порушення антидопінгових правил, відповідно до ст. 63 ч. 5 і 6 Статуту ФІФА.
5. Внутрішнє остаточне рішення, винесене з приводу порушення антидопінгових правил, повинно бути негайно відправленим до ФІФА або ВАДА органом, що прийняв дане рішення. Крайній термін для подання апеляції до Арбітражного суду по спорту повинен бути не пізніше двадцяти одного (21) дня після отримання обґрунтованого і остаточного рішення, написаного на офіційній мові ФІФА.
6. Будь-який учасник подачі апеляції має право на допомогу з боку Арбітражного суду по спорту щодо отримання всієї необхідної інформації від антидопінгової організації, чие рішення в даний момент оскаржене, й інформація повинна бути надана на вимогу Арбітражного суду по спорту.
7. Право на проведення апеляції ФІФА або ВАДА відповідно до положень даної статті мають право на отримання остаточного і вичерпного рішення, пов'язаного з порушеннями антидопінгових правил, може бути досягнуто в будь-якому державному органі.

63. Апеляції на рішення, що приймаються на міжнародному рівні

1. У випадках, що відбулися під час міжнародних змагань або у випадках, що стосуються гравців міжнародного рівня, остаточне рішення, яке знаходиться в компетенції ФІФА чи асоціації може бути оскарженим тільки в Арбітражному суді по спорту відповідно до положень, які стосуються суду.
2. Наступні сторони мають право подачі апеляції до Арбітражного суду по спорту:
 - а) гравець або інша особа, чие рішення підлягає оскарженню;
 - б) НАДО, що належить країні, де проживає гравець або інша особа та де гравець або інша особа є громадянином або утримувачем ліцензії;
 - в) Міжнародний Олімпійський комітет (якщо дане рішення може мати наслідки у зв'язку з Олімпійськими іграми, зокрема рішення стосовно прав на Олімпійських іграх);
 - г) ВАДА.
3. Будь-яке остаточне та вичерпне рішення орган, що прийняв дане рішення, повинен негайно надіслати до ВАДА або ФІФА. Крайній термін подачі апеляції будь-якої з вищезазначених сторін до Арбітражного суду по спорту повинно бути двадцять один (21) день із дати отримання обґрунтування даного рішення відповідно до ст. 63 Статуту ФІФА.
4. ФІФА та ВАДА мають право на оскарження відповідно до положень дійсної статті та застосовується у випадку, якщо остаточне і обов'язкове рішення було досягнуто в будь-якому державному органі.

64. ФІФА не повинна використовувати внутрішні засоби правового захисту

У випадках, коли ФІФА має право на оскарження відповідно до розділу XII та ніяка інша

65. Апеляції на рішення, що приймаються або відхилюються за допомогою дозволу на терапевтичне застосування

1. Рішення ВАДА, спростовуючи видачу або відмову на застосування дозволу на терапевтичне застосування, може бути оскарженим тільки Арбітражним судом по спорту гравцю або антидопінговій організації, чиє рішення було скасоване.
2. Рішення, винесені ФІФА, асоціаціями або НАДО, спростовуючи видачу або відмову на дозвіл для терапевтичного застосування, але не спростовані ВАДА, можуть бути оскаржені в Арбітражному суді по спорту або в іншому органі національного рівня, як описано в ст. 62 і 63 вище. Якщо такий орган спростовує рішення на відмову використання дозволу на терапевтичне застосування, таке рішення може бути оскаржене в Арбітражному суді по спорту або ВАДА.

66. Спеціальні правила для ВАДА

Якщо в будь-якому конкретному випадку ФІФА не в змозі винести ухвалу у порушенні антидопінгового правила, здійсненого протягом розумного періоду, встановленого ВАДА, ВАДА має право звернутися безпосередньо до Арбітражного суду по спорту, якщо ФІФА винесла ухвалу про встановлення відсутності порушення антидопінгового правила. Якщо колегія арбітрів Арбітражного суду по спорту встановлює, що порушення антидопінгового правила було та що ВАДА діяла розумно, вирішивши звернутися безпосередньо до Арбітражного суду по спорту, тоді витрати, понесені ВАДА та судові витрати в процесі апеляції повинні бути відшкодовані ВАДА ФІФА.

РОЗДІЛ XIII: КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ ТА ЗВІТНІСТЬ

67. Інформація, що містить грубі порушення антидопінгових правил

1. Гравець або інша особа повинні бути повідомлені відповідно до правил, які описані в розділі VII «Проведення тестування».
2. Антидопінгова організація, відповідальна за проведення тестування, повинна повідомити асоціацію, до якої належить гравець, а також НАДО і ВАДА не пізніше за термін закінчення процесу, описаного в ст. 30, 32, 33.
3. Повідомлення повинне містити: ім'я гравця, країну проживання (знаходження), вид спорту, клуб, рівень, тип проведеного тестування (внутрішній або зовнішній), дату збору зразків і результати аналізів або лабораторії.
4. Одні і ті ж особи та асоціації повинні регулярно поновлювати свій статус і будь-які висновки оглядів або процедур, що проводяться відповідно до розділу VII «Проведення тестування», розділу VIII «Попереднє тимчасове звільнення», розділу IX «Об'єктивний розгляд» або розділу XII «Право на апеляцію» та повинні бути забезпечені адекватним письмовим поясненням рішення, пояснюючи рішення даного питання.
5. Необхідно повідомити ФІФА відповідно до ст. 38 про рішення колегії арбітрів відповідно до розділів IX та XII.
6. Організації-отримувачі не повинні розголошувати інформацію (окрім тих осіб, яким необхідно

7. Антидопінгова організація, яка заявляє чи отримує повідомлення про неможливість надання інформації про місце знаходження гравця, не повинна розголошувати інформацію (окрім тих осіб, яким необхідно це знати) до тих пір, поки не буде доведено, що даний гравець здійснив порушення антидопінгових правил відповідно до ст.8, спираючись на неможливість надання інформації про місце знаходження. Особи, яким необхідно знати дану інформацію, повинні тримати її в конфіденційності до тих самих пір.

68. Публічне оголошення інформації

1. Ні антидопінгова організація або лабораторія, акредитована ВАДА, ні будь-який посадовий службовець, не повинні давати ніяких коментарів, що стосується справи про порушення антидопінгових правил, яка знаходиться на стадії розгляду (на відміну від загального опису наукового процесу), окрім, як у відповідь на зауваження громадськості щодо гравця, інших осіб або їх представників.
2. Після того, як в процесі слухання було встановлено відповідно до розділу IX, що порушення антидопінгових правил дійсно відбулося, або таке слухання було скасоване, чи затвердження порушення антидопінгового правила було несвоєчасно висунуте, у такому випадку - ФІФА або відповідна асоціація відповідно до своїх вповноважень щодо проведення аналізів, публічно повідомляє про результати проведення допінг-контролю, включаючи питання про порушення антидопінгового правила, ім'я гравця або іншої особи, що здійснила дане порушення, тип забороненої речовини або методу, виявленого в організмі гравця та наслідки, вказані відповідно до їх політики повідомлення. ФІФА або відповідна організація також має право повідомляти публічно про всі апеляційні рішення, пов'язані з порушенням антидопінгових правил і відправляти всі подібні результати ВАДА.
3. У будь-якому випадку, якщо буде встановлено після апеляції, що гравець або інша особа не здійснив порушення антидопінгових правил, дана інформація може бути оголошеною тільки з відома гравця або іншої особи, якої стосується дане рішення. ФІФА або асоціація повинна оголосити рішення в повному об'ємі або в належному відредагованому вигляді після його підтвердження гравцем або іншою особою.
4. На виконання умов даної статті, оголошення такої інформації повинне бути розміщене, як мінімум, на офіційному сайті ФІФА або асоціації.

69. Інформація про місце знаходження і тестування

1. Інформація про місце знаходження гравця, занесеного в міжнародний список проведення тестування, повинна бути надана ВАДА або іншій антидопінговій організації, під юрисдикцію якої підпадає проведення гравця через антидопінгову базу даних (де це доцільно), спираючись на ст.15 Світового антидопінгового кодексу. Дані інформація повинна бути збережена в строгій конфіденційності, повинна бути використаною виключно в цілях організації, планування і проведення тестування та повинна бути знищена, як тільки вона була повністю використана в даних цілях.
2. ФІФА повинна повідомляти про проведення всіх внутрішніх і зовнішніх аналізів серед гравців, занесених в міжнародний список проведення тестування в Розрахункову Палату ВАДА. Дані інформація буде доступною для гравця, асоціації гравця, Національного Олімпійського комітету, НАДО і Міжнародному Олімпійському комітету.

Розпорядження особистою інформацією, яка стосується гравців або третіх осіб та яка була зібрана, зберігалася і використовувалася в процесі виконання вимог, описаних у даних антидопінгових правилах і положеннях ФІФА, повинно відповідати відповідним Законам про захист приватної інформації, а також Міжнародному стандарту збереження таємниці.

РОЗДІЛ XIV: ЗАКОН ПРО ПОЗОВНУ ДАВНІСТЬ

Жодна дія не може бути розпочата проти гравця або іншої особи за порушення антидопінгового правила відповідно до даних антидопінгових правил і положення ФІФА, якщо дана дія була розпочата пізніше після закінчення терміну - вісім (8) років із часу, коли був встановлений факт здійснення такого порушення.

РОЗДІЛ XIV: ЗАКОН ПРО ПОЗОВНУ ДАВНІСТЬ

РОЗДІЛ XV: ВИЗНАННЯ

71. Взаємне визнання

1. ФІФА визнаватиме і дотримуватиметься заходів про проведення оскарження, описаного в розділі XII, проведення тестування, дозволу на терапевтичне застосування, результати слухання або інші остаточні результати винесеної судової ухвали, будь-якого з представників сторін, що визнали Світовий антидопінговий кодекс, слідуючи даному кодексу і знаходячись під його дією.
2. ФІФА визнає такі ж дії інших органів, що не визнали Світовий антидопінговий кодекс, якщо правила цих органів інші відповідно до Всесвітнього антидопінгового кодексу.

72. Визнання асоціаціями і конфедераціями

1. Якщо допінг-контроль здійснювався ФІФА, асоціацією і конфедерацією відповідно до даних положень, кожна асоціація і конфедерація повинні визнати результати проведення такого антидопінгового контролю.
2. Якщо рішення були ухвалені ФІФА або асоціацією щодо порушення цих правил, кожна асоціація і конфедерація повинні визнати дані рішення і прийняти всі необхідні заходи для виконання даних рішень.

РОЗДІЛ XVI: ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА

73. Адреси

Рішення та інші документи, призначені для гравців, клубів, осіб, відповідальних за проведення матчу і посадових осіб, направляються у відповідну асоціацію, за умови, що вона направить ці документи у відповідні органи без зволікання. У випадку, якщо документи не були направлені у відповідні органи, тоді вони врешті-решт повинні дійти до кінцевого адресата протягом чотирьох днів після їх випуску з асоціації.

74. Форма передачі рішень

1. Рішення, передані телефаксом або рекомендованим листом, та повинні носити юридичний

3. У виняткових обставинах, сторони можуть бути проінформовані про рішення необґрунтовано. Обґрунтоване рішення повинне бути направлено протягом 30 днів. Межі юридичного періоду не починаються до тих пір, поки обґрунтоване рішення не було доставлене.

75. Тлумачення антидопінгових правил і положень ФІФА

1. Якщо є які-небудь розбіжності в тлумаченні англійської, французької, іспанської або німецької версії даних положень, перевага надається англійській версії.
2. Додатки повинні бути невід'ємною частиною даних положень.
3. Різні заголовки і підзаголовки, які містяться в дійсному положенні, приведені для зручності і не повинні розглядатися як суть даних антидопінгових правил і положень ФІФА або впливати яким-небудь чином на мову справжніх положень.

76. Додаткові положення

Крім того, повинні застосовуватися положення дисциплінарного кодексу ФІФА та всі інші правила ФІФА.

77. Непередбачені факти

1. Факти, непередбачені в даних положеннях, повинні бути врегульовані з винесенням остаточної ухвали відповідного організаційного комітету ФІФА.
2. Антидопінгові правила і положення повинні бути виконані та розтлумачені згідно швейцарського законодавства, дисциплінарного кодексу ФІФА та Статуту ФІФА.
3. Будь-які спори, що виникають або пов'язані з даними правилами, будуть врегульовані відповідно до юрисдикції ФІФА, даних положень, дисциплінарного кодексу ФІФА та Статуту ФІФА.

Дані положення були прийняті виконавчим комітетом ФІФА 20 грудня 2008 року і вступили в силу 1 січня 2009 року.

м.Токіо, грудень 2008 рік

Для виконавчого комітету ФІФА

Президент:
Джозеф С. Блаттер

Генеральний секретар:
Джером Вальке

ДОДАТОК А

Визначення

Спроба - цілеспрямована поведінка, направлена на здійснення дій в ході проведення запланованих заходів щодо порушення антидопінгових правил. Проте, порушення антидопінгових правил не вважається здійсненим, ґрунтуючись виключно на спробі зробити дане порушення, якщо особа відмовляється від визнання такої спроби до того, як про неї дізналася не залучена в здійсненні даної спроби третя сторона.

Позитивний результат - звіт, отриманий із лабораторії або іншої інстанції, затверджений ВАДА, та вимагає подальшого розслідування, як передбачено в Міжнародному стандарті лабораторій або технічну документацію, яка стосується справи, до отримання аналітичного результату атипії.

CAS - Арбітражний суд по спорту, Лозанна, Швейцарія.

Ланцюг забезпечення збереження зразків - ланцюг окремих осіб або організацій, які несуть відповідальність за збір і надання зразків до моменту, коли дані зразки ще не були надані на аналіз.

Наставник - посадова особа, спеціально підготовлена і уповноважена ФІФА для виконання конкретних обов'язків, зокрема, виконання однієї чи більше з наступних дій: супровід і спостереження за гравцем, відібраного для збору зразків до прибуття в кімнату для допінг-контролю; і/або свідчення та перевірка надання зразків, якщо його професійна підготовка дає можливість зробити це.

Дискваліфікація - визнання недійсними всіх результатів команди, які вона здобула в певному змаганні, зі всіма наслідками, включаючи конфіскацію будь-яких медалей, очок і призів.

Допінг-контроль - усі етапи і процеси, мається на увазі проведення розподілу тестування до кінцевої реалізації будь-якої апеляції, включаючи всі проміжні дії та процеси: надання інформації про місцезнаходження, збір зразків, проведення аналізів, дозвіл на терапевтичне застосування, розподіл результатів і слухання.

Змагання - серії окремих матчів, що проводяться разом під егідою певного вповноваженого органу (наприклад, Олімпійські ігри, Кубок світу ФІФА™). «Змагання» відповідно до офіційної термінології ФІФА означає «події» у кодексі ВАДА.

Період проведення змагань - проміжок часу між початком і кінцем змагання, встановлений органом, відповідальним за їх проведення.

Медичний комітет ФІФА - постійна комісія ФІФА, зазначена в Статуті ФІФА, яка займається усіма медичними аспектами футболу, зокрема: питаннями, пов'язаними з порушеннями антидопінгових правил.

Підкомітет по допінг-контролю ФІФА - орган, в який направляється вся інформація, пов'язана із здійсненням допінг-контролю, медичним комітетом ФІФА.

Відділ по боротьбі з допінгом ФІФА - функціональний орган, куди медичний комітет ФІФА направляє інформацію про проведення допінг-контролю.

Медичне управління ФІФА - адміністративне відомство ФІФА, що функціонує як відділ ФІФА по боротьбі з допінгом; планує, організовує та контролює проведення антидопінгових тестувань, включаючи координацію діяльності посадових осіб, що здійснюють допінг-контроль за вказівкою

Посадова особа ФІФА по проведенню допінг-контролю - особа, яка належить до ФІФА та здійснює допінг-контроль.

Положення ФІФА - Статути, положення, Директиви ФІФА, Закони гри, випущені Правлінням Міжнародної Футбольної Асоціації.

Внутрішній допінг-контроль - проведення внутрішнього допінг-контролю здійснюється під час усіх національних і міжнародних футбольних змагань («Змагання» відповідно до офіційної термінології ФІФА означає «події» у кодексі ВАДА) і матчів, включаючи проведення кваліфікаційних матчів для конфедерацій, змагань ФІФА і Кубка Світу ФІФА™. Внутрішній допінг-контроль починається за 24 години до введення м'яча в гру і закінчується через 24 години після збору всіх зразків та відбувається з фінальним свистком, що свідчить про закінчення матчу.

Звільнення - гравець або інша особа звільняється на певний проміжок часу від участі в будь-якому змаганні або іншому заході чи фінансуванні, як це зазначено в розділі X.

Міжнародне змагання - змагання, організатором якого виступає така організація, як Міжнародний комітет, Міжнародний Параолімпійський комітет, Міжнародна федерація, Відомство - організатор крупних подій або інший міжнародний орган, чи призначає технічних службовців на участь у змаганні («Міжнародне змагання» відповідно до офіційної термінології ФІФА означає «міжнародні події» у кодексі ВАДА).

Гравець міжнародного рівня - гравець, занесений у список проведення тестування ФІФА або конфедерацією.

Міжнародний стандарт - стандарт, прийнятий ВАДА на підтримку Світового антидопінгового кодексу (Міжнародний стандарт для проведення тестування). Для відповідності Міжнародному стандарту (на відміну від іншого альтернативного стандарту, практики або процедури) досить ухвалити рішення про те, що процедури, проведені відносно Міжнародного стандарту достатні. До Міжнародних стандартів відноситься вся технічна документація, випущена відповідно до Міжнародного стандарту.

Відомство - організатор масштабних подій - континентальні асоціації національних олімпійських комітетів та інших міжнародних організацій, які функціонують як правлячий орган для будь-яких континентальних, регіональних та інших міжнародних змагань.

Показники - складова, група складників або біологічні параметри, які вказують на використання гравцем заборонених речовин або методів.

Матч - окремих футбольний матч («Змагання» по офіційній термінології ВАДА означає «матч» по офіційній термінології ФІФА).

Посадові особи, відповідальні за проведення матчу - судді, помічники суддів, член комісії суддів, арбітражний інспектор, особа, відповідальна за безпеку, а також будь-які інші особи, призначені ФІФА та відповідальні за проведення матчу.

Метаболіт - будь-яка речовина, утворена в процесі біологічного перетворення.

Неповнолітній - особа, яка не досягла повноліття, відповідно до законів країни, де проводяться змагання.

Національна антидопінгова організація (НАДО) - установи, призначені в кожній країні, які володіють первинними повноваженнями і відповідають за ухвалення та дотримання антидопінгових правил розпорядження збору зразків результати проведених тестувань і

компетентним органом, така установа повинна бути Національним олімпійським комітетом даної країни і виконувати функції асоціації.

Національне змагання - змагання, в якому можуть брати участь гравці як національного, так і міжнародного рівня, але яке не є міжнародним.

Гравець національного рівня - гравець, призначений національною організацією, занесений у національний список проведення тестування.

Національний олімпійський комітет - організація, визнана Міжнародним олімпійським комітетом. У Національний олімпійський комітет входить Національна спортивна конфедерація в країнах, де Національна конфедерація спорту несе типову відповідальність Національного олімпійського комітету в області боротьби з допінгом.

Тести без попереднього попередження - допінг-контроль, що проводиться без попереднього попередження гравця, коли гравець знаходиться під постійним наглядом наставника з моменту його повідомлення до взяття зразка.

Відсутність провини або недбалість - гравцеві вдається довести, що він не знав, не підозрював, а також не міг знати і підозрювати, навіть з проявом виняткової обережності, що він використовував або йому ввели заборонену речовину або метод.

Відсутність значної провини або недбалості - гравцеві вдається встановити, що його провини або недбалість, якщо її розглядати в сукупності всіх обставин і з урахуванням критеріїв його провини або недбалості, не були значними відносно його порушення антидопінгових правил.

Зовнішній допінг-контроль - будь-який не внутрішній допінг-контроль.

Учасник - гравець або його особовий склад.

Особовий склад гравця - тренер, інструктор, менеджер, агент, команда співробітників, офіційні особи, лікарі, інший медичний персонал, батьки або інші особи, які працюють із гравцем або допомагають йому в участі або підготовці до змагань.

Володіння - фактичне фізичне або конструктивне володіння (яке може бути виявлене тільки у випадку, коли особа має ексклюзивний контроль над забороненими речовинами та методами чи над приміщеннями, де вони зберігаються), за умови, якщо особа не володіє винятковим контролем над забороненими речовинами та методами чи над приміщеннями, де вони зберігаються, конструктивне володіння може мати місце тільки в тому випадку, якщо гравець знав про присутність заборонених речовин та методів і збирався здійснити контроль над ними. Проте, порушення антидопінгових правил не вважається здійсненим, базуючись тільки на володінні забороненими речовинами або методами, якщо до отримання повідомлення про те, що гравець здійснив порушення антидопінгових правил і прийняв конкретні заходи, продемонструвавши, що ніколи не володіла забороненими речовинами або методами, та відмовився від даного володіння, прямо оголосивши про це антидопінговій організації. Не дивлячись на факти, що суперечать даному визначенню, купівля (по електронній пошті або за допомогою інших способів) заборонених речовин або методів означає володіння даними речовинами.

Перелік заборонених речовин та методів - список, де описуються всі заборонені речовини і методи.

Публічне оголошення або доповідь - розповсюдження інформації серед широкої громадськості або осіб, окрім тих, які мають право на раніше повідомлення відповідно до розділу XIII.

Зразок або приклад зразка - будь-який біологічний матеріал, зібраний з метою проведення аналізів на допінг-контроль.

Особа, що підписала договір - сторони, що підписали кодекс ВАДА та погодилися виконувати положення кодексу ВАДА, включаючи Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародні федерації, Міжнародний Параолімпійський комітет, Національний олімпійський комітет, Національний Параолімпійський комітет, Відомство - організатор крупних подій, НАДО та ВАДА.

Суттєва допомога – з метою виконання положень, описаних у розділі IV, особа, яка надає значну допомогу повинна: (1) розкривати інформацію, що стосується порушення антидопінгових правил повною мірою та відповідним чином і (2) повністю співпрацювати з розслідуванням і винесенням звинувачення у справі, що стосується порушення антидопінгових правил, зокрема, наприклад, надавати свідчення на слуханні будь-якої справи, пов'язаної з даними порушеннями.

Питома вага, яка використовується для проведення аналізів - питома вага складає 1.005 і вище, виміряна рефрактометром або 1.010 і вище - лабораторними паличками.

Фальсифікація - зміна із-за неправильного призначення або зроблене неналежним чином, що спричиняє неналежний вплив, перешкоду, що вводять в оману, або здійснення будь-яких шахрайських дій для зміни результатів, що заважають ходу дії нормальної процедури, а також повідомлення помилкової інформації організації по боротьбі з антидопінговими порушеннями.

Цільове тестування - вибір гравців для проведення не випадкового тестування, що проводиться в певний час.

Командна гра - всі спортивні заходи (наприклад, тренування, поїздки, тактичні заходи), що проводяться колективно із здійсненням відповідного контролю (наприклад, лікування лікарем команди).

Тестування - частина процесу по допінг-контролю, включаючи планування розподілу тестування, збір зразків, обробка зразків і доставка їх в лабораторію.

Незаконне ввезення - продаж, передача, перевіз, пересилка, доставка або розповсюдження заборонених речовин і методів (безпосередньо, поштою або за допомогою інших засобів) гравцем, особовим складом гравця або іншими особами, що потрапляють під юрисдикцію переслідування порушення антидопінгових правил третьою стороною, проте дане визначення не розповсюджується на сумлінність медичного персоналу, що використовує заборонені речовини і методи виключно в терапевтичних цілях, що потрапляють під дане виправдання, які не повинні робити ніяких заходів із забороненими речовинами, які не є забороненими при проведенні зовнішнього тестування, у відсутності обставин, які доводять, що їх використання робиться виключно в терапевтичних цілях.

Консультаційна група по дозволу на терапевтичне застосування - орган, якому медичний комітет ФІФА направляє рішення про затвердження того або іншого препарату, який є дозволеним для терапевтичного застосування.

Використання - використання, застосування, пероральне введення, ін'єкції або вживання будь-яким іншим способом яких-небудь або заборонених речовин і методів.

ВАДА: Всесвітнє антидопінгове агентство.

ДОДАТОК Б

Класифікація заборонених речовин і методів (Перелік заборонених речовин і методів)

(Взято із переліку заборонених речовин і методів 2009 року національного стандарту, який набув чинності з 1 січня 2009 року)

Перелік заборонених речовин і методів був адаптований відповідно до його виправлених варіантів Всесвітнього антидопінгового кодексу. Всі заборонені речовини повинні розглядатися як визначені речовини, за винятком речовин класів S1, S2, S4.4 b S6, а також заборонені методи M1, M2 і M3.

Завжди заборонені речовини (у час та після проведення змагань)

S1 АНАБОЛІКИ

Застосування анаболіків заборонене.

АНДРОГЕННІ СТЕРОЇДИ АНАБОЛІЗМУ (AAS)

а. Ендогенні AAS, включаючи:

1-андростендіол (5 α -андрост-1-ен-3 β ,17 β -діол); **1-андростендіон** (5 α -андрост-1-ен-3,17-діон); **боландіол** (норандростендіол); **боластерон**; **болденон**; **болдіон** (андроста-1,4-діен-3,17-діон); **калустерон**; **кlostебол**; **даназол** (17 α -етініл-17 β -гідроксандрост-4-ено[2,3d]ізоксанол); **дексидрохлорметілтестостерон** (4-хлоро-гідроксі-17 α -метіландроста-1,4-діен-3-он); **дезоксиметілтестостерон** (17 α -метіл-5 α -андрост-2-ен-дростанолон; **етілестренол** (19-нор-17 α -прегн-4-ен-17-ол); **флуоксиместерон**; **формеболон**; **фуразаболгідроксі** (17 α -метіл-5 α -андростано[2,3-с]-фуразан); **гестрінон**; **4-гідроксітестостерон** (4,17 β -дігідроксіандрост-ен-3-он); **местанолон**; **местеролон**; **метенолон**; **метандієнон** (17 β -гідрокси-17 α метіландроста-3-он); **метандріол**; **метастерон** (2 α , 17 α -діметіл-5 α -андростан-3-он-17 β -ол); **метілдієнолгідроксі** (17 α -метілестра-4,9-діен-3-он); **метіл-л-тестостерон** (17 β -гідроксі-17 α -метіл-5 α -андрост-1-метілнортестостерон (17 β -гідроксі-17 α -метілестр-4-ен-3-он); **метілтрієнолон** (17 β -гідроксі-метілестра-4,9,11-трієн-3-он); **метілтестостерон**; **міболерон**; **нандролон**; **19-норандростенедіоненен** (естр-4-ен-3,17-діон); **норболетон**; **норкlostеболон**; **норетандролон**; **оксаболон**; **оксандролон**; **оксіместерон**; **оксіметолон**; **простанозол** (17 β -гідроксі-5 α -андростано[3,2-с] піразол); **кинболон**; **станозолол**; **стенболон**; **1-тестостерон** (17 β -гідроксі-5 α -андрост-1-ен-3-он); **тетрагідрогестрінон** (18 α -гомо-прегна-4,9,11-ол-3-он); **тренболон** та інші речовини із подібною хімічною структурою та біологічним ефектом.

б. AAS для ендогенних**, застосовані екзогенно.

андростенедіол (андрост-5-ен-3 β ,17 β -діол); **андростенедіон** (андрост-4-ен-3,17-діон); **дігідротестостерон** (17 β -гідроксі-5 α -андростан-3-он); **прастерон** (дегідроепіандростерон, DHEA); тестостерон і наступні метаболіти і ізомери:

5 α -андростан-3 α ,17 α -діол; **5 α -андростан-3 α ,17 β -діол**; **5 α -андростан-3 β ,17 α -діол**; **5 α -андростан-3 β ,17 β -діол**; **андростен-4-ен-3 α ,17 α -діол**; **андростен-4-ен-3 α ,17 β -діол**; **андрост-4-ен-3 β ,17 α -діол**; **андрост-5-ен-3 α ,17 α -діол**; **андрост-5-ен-3 α ,17 β -діол**; **андрост-5-ен-3 β ,17 α -діол**; **4-андростендіол** (андрост-4-ен-3 β ,17 β -діол); **5-андростендіон** (андрост-5-ен-3,17-діон); **епі-дігідротестостерон**; **епітестостерон**; **3 α -гідроксі-5 α -андростан-17-он**; **3 β -гідроксі-5 α -андростан-17-он**; **19-норандростерон**; **19-норетіохоланолон**.

[Коментар для класу S1. б.:

Якщо андрогенний стероїд анаболізму здатний вироблятися ендогенно, зразок вважатиметься таким, що містить дану заборонену речовину; необхідно доповісти про позитивний аналітичний результат, якщо концентрація даної забороненої речовини, його метаболітів або показників

перевищує нормальний його вміст у звичайних людей, що навряд чи може відповідати звичайному ендогенному виробленню організмом. Зразок, наданий гравцем, не повинен містити заборонену речовину, якщо, навіть, гравець стверджує, що такий вміст забороненої речовини в його крові, яка суперечить вмісту цих речовин у нормальної людини, викликаної фізіологічними або патологічними причинами.

У всіх випадках і при будь-яких концентраціях зразок гравця повинен розглядатися як той, що містить заборонену речовину, а лабораторія повинна повідомити про позитивний аналітичний результат, і, спираючись на будь-який надійний аналітичний метод (напр., IRMS) визначити екзогенне походження забороненої речовини. В даному випадку не вимагається подальших досліджень.

Якщо зміст забороненої речовини відхилився від норми (зазвичай, що міститься у звичайних людей), а будь-який надійний аналітичний метод (напр., IRMS) не визначив екзогенне походження забороненої речовини, але в зразках гравця присутні індикатори, такі як: порівняння ендогенних стероїдних профілів можливого використання забороненої речовини, або коли лабораторією встановлений коефіцієнт тестостерону більше чотирьох (4) до одного (1), а будь-який надійний аналітичний метод (напр., IRMS) не в змозі визначити екзогенне походження забороненої речовини, подальше дослідження буде продовжено відповідною антидопінговою організацією, яке полягатиме у вивченні результатів попередніх і проведенні подальших тестувань.

Якщо потрібне проведення такого випробування, його результат буде повідомлений лабораторією як атиповий, а не позитивний. Якщо лабораторія повідомляє, використовуючи надійний аналітичний метод (напр., IRMS), що походження забороненої речовини екзогенний, не вимагається подальших досліджень, і вважатиметься, що зразок містить заборонену речовину. Якщо надійний аналітичний метод (напр., IRMS) не був застосований, як мінімум три попередні результати проведення тестування не підходять, подовжній профіль гравця повинен бути створений за рахунок виконання трьох тестувань без його попередження протягом трьох місяців відповідальною антидопінговою організацією (результат такого довгого дослідження слід вважати атиповим), або подовжній профіль гравця за наслідками подальших тестувань є фізіологічно ненормальним (даний результат повинен бути визнаний як позитивний аналітичний результат).

У дуже окремих випадках болдернон ендогенного походження може бути виявлений при дуже низькому рівні в сечі нанограм на мілілітр (ng/ml). Якщо лабораторія сповіщає про такий низький рівень болдернону, а надійний аналітичний метод (напр., IRMS) не визначив екзогенне походження речовини, необхідно провести ще ряд тестувань.

Коли лабораторія повідомляє про позитивний аналітичний результат на 19-норандростерон, даний результат розглядається як науковий та дійсний доказ екзогенного походження забороненої речовини. В даному випадку не вимагається подальших досліджень.

Якщо гравець не співпрацює при проведенні тестувань, його аналізи вважаються такими, що містять заборонені речовини.]

2. Інші види анаболіків, зокрема, але не обмежуючись:

Кленбутерол, селективні модулятори андрогенних рецепторів (SARMs), тріболон, зеранол, зілпатерол.

У цілях даного розділу:

* “екзогенні” відносяться до речовин, не здатних природним чином вироблятися людиною;

** “ендогенні” відносяться до речовин, здатних вироблятися в організмі людини.

S2. ГОРМОНИ ТА РЕЧОВИНИ, ЩО ВІДНОСЯТЬСЯ ДО НИХ

Використання наступних речовин та їх R-факторів - заборонено:

1. Еритроцитопоез – збуджуючі речовини (напр., еритропоетин (EPO), дарбепоетин (dEPO), гематід);
 2. Гормон росту (GH), інсуліноподібний чинник росту (напр., IGF-1), механічний чинник росту (MGFs);
 3. Хронічний гонадотропін (CG) та лютоотропін (LH) у чоловіків;
 4. Інсулін;
 5. Кортикостероїди
- та інші хімічні речовини з подібною хімічною структурою та біологічними ефектами.

[Коментар для класу S2:

Якщо гравець не в змозі довести, що концентрація в його аналізах була викликана фізіологічними або патологічними причинами, дані речовини вважаються забороненими речовинами (як перераховано вище), тоді концентрація заборонених речовин, їх метаболітів і/або їх відповідних коефіцієнтів або показників в аналізах гравця відповідає вимогам ВАДА або навпаки - їх число перевищує норму настільки, що не може відповідати природному ендогенному виробництву.

Якщо лабораторія повідомляє про те, що речовини, знайдені в зразках, мають екзогенне походження, даний зразок вважається таким, що містить заборонені речовини і тлумачиться як позитивний аналітичний результат.]

S3. АГОНІСТИ ГРУПИ «БЕТА 2»

Всі агоністи групи «бета-2», а також їх D і L-ізомери - заборонені.

Однак, формотерол, сальбутамол, сальметерол і тербуталин при застосуванні у вигляді інгаляції вимагають дозволу на терапевтичне застосування відповідно до розділу Міжнародного стандарту щодо дозволу на терапевтичне застосування.

Але, не зважаючи на отримання дозволу на терапевтичне застосування, перевищення сальбутамолу в сечі гравця понад 1000 ng/ml буде розглядатися як позитивний аналітичний результат, якщо тільки гравцеві не вдається довести за допомогою нормованого фармакокінетичного методу, що такий результат аналізу був виявлений у результаті прийняття сальбутамолу в терапевтичних дозуваннях.

S4. АНТАГОНІСТИ ГОРМОНІВ І МОДУЛЯТОРИ

Наступні класи заборонені для використання:

1. Інгібітори ароматази, включаючи, але не обмежуючись: **анастрозол, летрозол, аміноглютетимід, екземестан, форместан, тестолактон.**
2. Селективні модулятори естрогенних рецепторів (SERMs) включаючи, але не обмежуючись: **ралоксифен, тамоксифен, тореміфен.**
3. Інші антиестрогенні речовини, включаючи, але не обмежуючись: **кломіфен, циклофеніл, фулвестрант.**
4. Речовини, що визначають функції міостатіна, включаючи, але, не обмежуючись: **інгібітори міостатіна.**

S5. ДІУРЕТИКИ ТА ІНШІ МАСКУЮЧІ РЕЧОВИНИ

Використання маскуючих речовин заборонене, включаючи: діуретики, пробенецид, плазмозамінники (напр., внутрішньовенне введення альбуміну, декстрану, гідроксиетілового крохмалю і манітолу) та інших речовин з подібним біологічним ефектом.

Діуретики, включаючи:

ацетазоламід, амілорід, буметанід, канренон, хлорталідол, етакринова кислота, фуросемід, індапамід, метолазол, спіронолактол, тіазід (напр., бендрофлюметіазід, хлоротіазід, гидрохлоротіазід), тріамтерен та інші речовини з подібною хімічною структурою і біологічними ефектами, окрім дросперіона, тропічного дорзоламіда і брінзоламіда, які не заборонені).

[Коментар для класу S5:

Дія дозволу на терапевтичне застосування відміняється, якщо в сечі гравця був виявлений діуретик відповідно до межі або близько до неї вмісту екзогенних заборонених речовин.]

Заборонені методи

M1. Посилення передачі кисню

Заборонено:

1. Допінг у крові, включаючи використання аутологічних, гомологічних або гетерологічних кров'яних або червоних кров'яних кліток крові будь-якого походження.
2. Штучне підвищення здатності крові поглинати, транспортувати і доставляти кисень, включаючи, але не обмежуючись: перфторітованими речовинами, ефапрксиралом (RSR13) і модифікованих продуктів гемоглобіну (напр., гемоглобін на основі замінників крові, продуктів гемоглобіну в мікрокапсулах).

M2. Хімічні та фізичні маніпуляції

1. Фальсифікація або спроба фальсифікації зразків з метою змінити їх цілісність і достовірність, зібраних під час проведення допінг-контролю - заборонена. Це включає катерізацію і/або підміну сечі.
2. Внутрішньовенні вливання заборонені, за виключенням - при проведенні хірургічних процедур, надзвичайних ситуацій або клінічних досліджень.

M3. Генний допінг

Передача кліток, генетичних елементів або використання кліток, генетичних елементів або фармакологічних речовин для регулювання виразності ендогенних генів, можливість поліпшити спортивний результат - заборонено.

Агоністи (напр., GW 1516) рецептору активатора проліферації пероксисом δ (PPAR δ) і PPAR δ -AMP активізована протинкіназа (AMPK) осьові агоністи (напр., AICAR) заборонені.

Речовини і методи, заборонені під час змагань

На додаток до категорій від S1 до S5 та від M1 до M3, описаних вище, використання речовин наступних категорій заборонене при проведенні змагань:

Заборонені речовини

S6. СТИМУЛЯТОРИ

Всі стимулятори (включаючи (D- і L-) оптичні ізомери у відповідних випадках) заборонені, за винятком - похідних імідазолу для місцевого застосування та стимуляторів, включених в Програму моніторингу 2009*.

Стимулятори, включають:

а) Необумовлені стимулятори:

адрафініл, амферамон, аміфеназол, амфетамін, амфетамініл, бензфетамін, бензілпіперазіл, бромантан, клобензорекс; кокаїн, кропропамід, кротетамід, діметіламфетамін, етіламфетамін, фампрофазон, фенкамін, фенетіллін, фенфлурамін, фенпропорекс, фурфенорекс, мефенорекс, мефентермін, мезокарб, метамфетамін (D-), метілендіоксамфетамін, метіленедіоксамфетамін, метіламфетамін, модафініл, норфенфлурамін, фендіметразін, фенметразін, фентермін, 4-фенілпірацетам (карфедон), пролетан). Стимулятори, не перераховані в даному переліку, є визначеними речовинами.

б) Обумовлені стимулятори (приклади):

адреналін**; катін***; ефедрін****; етаміван; етілефрін; фенбутазат; фенкамфамін; гептамінол; ізометептен; льовметамфетамін; меклофексонат; метілефедрін****; метілфендіат; никетамід; норфенефрін; октопамін; оксилофрін; парагідроксамфетомін; пемолін; пентетразол; фенпрометамін; пропелхекседрин; селегілін; сибутамін; стрихнін; туамінофетан та інші речовини з подібними хімічними параметрами та біологічним ефектом.

- * Дані речовини, включені в Програму моніторингу 2009 (бупоріон, коффеїн, фенілефрін, піпрадол, псевдоефедрин, синефрін), не розглядаються як заборонені речовини.
- ** **Адреналін**, що використовується при місцевій анестезії або для місцевого застосування (наприклад, назального, офтальмологічного), не заборонений.
- *** **Казин** заборонений, коли його концентрація в сечі понад 5 мікрограмів на мілілітр.
- **** **Епхедрин і мезулепхедрин**, коли їх концентрація в сечі понад 10 мікрограмів на мілілітр.

S7. НАРКОТИКИ

Наступні наркотичні речовини заборонені:

бупренофрін, декстроморамід, діаморфін (героїн), фентаніл і його похідні, гідроморфон, метадон, морфін, оксикодон, оксиморфон, пентазоцин, петідін.

S8. КАННАБІНОЇДИ

Каннабіноїди (напр., гашиш, маріхуана) заборонені.

S9. ГЛЮКОКОРТИКОСТЕРОЇДИ

Всі глюкокортикостероїди заборонені при їх веденні орально, внутрішньовенно, внутрішньом'язово або ректально.

Відповідно до Міжнародного стандарту дозволу на терапевтичне застосування гравець повинен задекларувати використання глюкокортикостероїдов внутрішньосуглобовим, навколосуглобовим, навколосухожильним, епідуральним, внутрішньошкірним і інгаляційним шляхом, за винятком випадків, вказаних нижче.

Тропічні препарати, що використовуються при вушних, ротових, шкіряних (включаючи іонтофорез/фонофорез) захворюваннях, а також захворюваннях ясен, носа, очей і анусу не заборонені та не вимагають дозволу на терапевтичне застосування або декларування на їх використання.

Увага

Нещодавні результати проведення тестування над так званими харчовими добавками, показали, що деяка продукція містять андрогенні стероїди анаболізму або так звані прогормони, іншими словами - заборонені речовини. Даний вміст встановити неможливо, просто прочитавши етикетку! Кожен гравець, який

використовує такі харчові добавки повинен бути впевнений, чи вони є забороненими речовинами, тому що, у разі позитивного результату допінг-тесту гравцеві будуть висунуті належні санкції.

ДОДАТОК В

Дозвіл на терапевтичне застосування

Дозвіл на терапевтичне застосування (TUE) може бути видане гравцеві, який дозволяє йому використовувати заборонені речовини, перераховані в переліку заборонених речовин і методів медичним комітетом ФІФА або антидопінговим комітетом, представлених консультативною групою TUE (субсидуюча організація).

Дозвіл надається тільки в суворій відповідності наступним критеріям:

1. Гравець повинен подати заяву на TUE не пізніше, ніж за 21 день до початку змагань.
2. Гравець відчуватиме значне погіршення стану здоров'я, якщо заборонена речовина або метод буде скасована в ході лікування гострого або хронічного захворювання.
3. Дозвіл на терапевтичне застосування забороненої речовини або методу не спровокує додаткового підвищення продуктивності, а навпаки - сприятиме нормальному стану здоров'я, у ході лікування. Використання заборонених речовин або методів, що може спровокувати високий рівень будь-якого ендогенного гормону, - не вважається терапевтичним втручанням.
4. Більше не існує виправданої альтернативи, ніж використання заборонених речовин і методів.
5. Необхідність використання заборонених речовин або методів не може бути наслідком в цілому або частково виявлення забороненої речовини до його терапевтичного застосування.
6. В дозволі TUE може бути відмовлено, якщо:
 - а) гравець не виконує вимог або умов, висунутих консультативною групою TUE;
 - б) закінчився термін дії дозволу;
 - в) гравець був повідомлений про те, що TUE було скасоване консультативною групою TUE.
7. Заява на дозвіл TUE не розглядатиметься за твердженням, що має зворотну силу, за винятком випадків, коли:
 - а) знадобилось негайне лікування або лікування із-за важкого медичного стану або
 - б) через окремі обставини: у гравця не було достатньо часу для подачі заявки або у субсидуючої організації не було достатньо часу для її розгляду.
8. Конфіденційність:

Заявник повинен дати письмову згоду на передачу всієї інформації, що відноситься до подачі заяви в субсидуючу організацію ФІФА, іншим незалежним медичним експертам. При необхідності залучення незалежних експертів, усі деталі, що стосуються гравця, не будуть оголошеними. Гравець, що подає заявку в субсидуючий орган ФІФА, повинен дати письмову згоду на те, що з ним працюватиме медичний персонал або інші представники антидопінгових організацій відповідно до даних антидопінгових правил і положень. Задіяні члени даного субсидуючого органу повинні проводити всі потрібні дії в строгій конфіденційності відповідно до клятви Гіппократа і інших морально-етичних норм. ФІФА пропонує використовувати стандартну форму заяви на надання TUE, вказану в додатку Д або кодексі ВАДА відповідно до «Міжнародного стандарту на отримання TUE» (додаток 1).

ДОДАТОК Г

Місця розташування

ДОДАТОК Г

Методика проведення випробувань

ДОДАТОК Д

ФОРМИ ДОКУМЕНТІВ

Для гри Для світу

Змагання ФІФА: _____

Асоціація: _____

ПОВІДОМЕННЯ ПРО ЗГОДУ НА ДОПІНГ-КОНТРОЛЬ ДЛЯ АСОЦІАЦІЇ

Нижче підписалися

(ПРЕЗИДЕНТ - ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ)

(ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР - ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ)

Цим підтверджують, що уважно прочитали і зрозуміли дійсні антидопінгові правила і положення ФІФА, включаючи процедуру проведення аналізу крові (як було перевірено виконавчим комітетом ФІФА 17 грудня 2002 року) та підписавшись нижче визнають їх повною мірою обов'язковими для виконання командою, її делегатами та іншими особами з особового складу гравців.

Це відноситься до антидопінгових правил і положень ФІФА та їх виконання.

Дані антидопінгові правила і положення ФІФА повинні бути виконаними та тлумачитися відповідно до Швейцарського Закону і дисциплінарного кодексу ФІФА.

(Місце)

(Дата)

Підписи:

(Президент)

(Печатка асоціації)

(Генеральний Секретар)

Міжнародна федерація футбольних асоціацій

Адреса: ФІФА-Штрассе, 20, СН-8044, Цюрих, Швейцарія, Тел.:+41-(0)43-222 7777, Факс: +41-(0)43-222 7878 www.FIFA.com

Змагання ФІФА: _____ для зовнішнього тестування

ВИМОГИ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ДОПІНГ-КОНТРОЛЮ

Нижче вказаний гравець був вибраний для проведення допінг-контролю та зобов'язаний пройти **негайно після матчу** в приміщення для проведення допінг-тестування. Він повинен супроводжуватися однією особою (лікарем, тренером або іншим представником команди).

Лікар, тренер або інший представник команди зобов'язаний негайно проінформувати про це гравця.

Відмова від проходження допінг-контролю або спроба маніпулювати результатами трактуватиметься як позитивний результат аналізів на допінг.

Матч: _____ № матчу: _____

Дата: _____ Місце проведення: _____

Асоціація: _____

Ім'я гравця: _____

№ гравця: _____

Підпис: Вповноважена особа ФІФА: _____

- 1) Відділ по боротьбі з допінгом (оригінал)
- 2) Посадова особа по допінг-контролю ФІФА (синім)
- 3) Лікар команди (рожевим)
- 4) Головний методист ФІФА (зеленим)

Міжнародна федерація футбольних асоціацій

Адреса: ФІФА-Штрассе, 20, СН-8044, Цюрих, Швейцарія, Тел.: +41-(0)43-222 7777, Факс: +41-(0)43-222 7878 www.FIFA.com

Для гри Для світу

Змагання ФІФА: _____ для зовнішнього тестування

РЕЄСТРАЦІЯ ЗРАЗКА СЕЧІ НА АНАЛІЗ

Матч: _____ № матчу: _____ Дата: _____

Асоціація: _____ Місце проведення: _____

Ім'я гравця: _____ № _____

Особа, яка супроводить: _____

гравець сам турбується
про свій зразок

за бажанням гравця посадова
особа ФІФА турбується про
його зразок

1) Гравець надав частину зразка сечі через _____ хвилин після закінчення матчу/отримання повідомлення,

запломбованого пломбою № _____

Підпис гравця: _____

2) Гравець надав повний зразок через _____ хвилин після закінчення матчу/отримання повідомлення.

**Зразок сечі повинен бути поділений у дві ємкості,
з позначками «А» і «В» та кодом: _____**

Питома вага: _____ Гравець відмовився надати зразок: Так Ні

Цим гравець підтверджує, що коди на ємкостях зразків «А» і «В» наявні, їх пломби перевірені, інформація, вказана в даній формі 0-3, вірною.

Коментарі гравця з приводу процедури збору аналізів: _____

Підписи: Гравець: _____

Особа, яка супроводжує: _____

Посадова особа ФІФА: _____

- 1) Відділ по боротьбі з допінгом (оригінал)
- 2) Посадова особа по допінг-контролю ФІФА (синім)
- 3) Гравець (рожевим)

Міжнародна федерація футбольних асоціацій

Адреса: ФІФА-Штрассе, 20, СН-8044, Цюрих, Швейцарія, Тел.: +41-(0)43-222 7777, Факс: +41-(0)43-222 7878 www.FIFA.com

Для гри Для світу

Змагання ФІФА: _____ для зовнішнього тестування

РЕЄСТРАЦІЯ ЗРАЗКА КРОВІ НА АНАЛІЗ

Матч: _____ № матчу: _____ Дата: _____

Асоціація: _____ Місце проведення: _____

Ім'я гравця: _____ № _____

Особа, яка супроводжує: _____

Гравець добровільно надав зразок своєї крові через _____ хвилин після закінчення матчу/отримання повідомлення.

Зразок крові гравця був поміщений в 10 мл вакутейнер зі спеціальним кодом

Даний вакутейнер, що містить зразок крові гравця, потім був поміщений в ємкість, із зазначенням коду

Цим гравець підтверджує, що код на ємкості зразка крові є достовірним, інформація, надана в даній формі 0-3 В, вірною.

Підписи: Гравець: _____

Особа, яка супроводжує: _____

Посадова особа ФІФА: _____

- 1) Відділ по боротьбі з допінгом (оригінал)
- 2) Посадова особа по допінг-контролю ФІФА (синім)
- 3) Гравець (рожевим)

Міжнародна федерація футбольних асоціацій

Адреса: ФІФА-Штрассе, 20, СН-8044, Цюрих, Швейцарія, Тел.: +41-(0)43-222 7777, Факс: +41-(0)43-222 7878 www.FIFA.com

Для гри Для світу

Змагання ФІФА: _____ для зовнішнього тестування

НЕДОТРИМАННЯ УМОВ

Матч: _____ № матчу: _____ Місце проведення: _____

Асоціація: _____

Гравець: _____ № _____ належним чином не дотримав процедуру збору зразків, як описано в дійсних антидопінгових правилах, а саме:

Не надав звіт в необхідні терміни у відділ по збору зразків

Причина затримки звіту в необхідні терміни у відділ по збору зразків: _____

Не перебував під суворим наглядом представника ФІФА під час проведення процедури збору зразків:

Коментарі: _____

Неналежна поведінка гравця або осіб, пов'язаних із гравцем, відхилення від норми, що перешкоджає гравцеві здати зразки:

Коментарі: _____

Дата: _____ Посадова особа ФІФА: _____

- 1) Відділ по боротьбі з допінгом (оригінал)
- 2) Посадова особа по допінг-контролю ФІФА (синім)
- 3) Гравець (рожевим)

Міжнародна федерація футбольних асоціацій

Адреса: ФІФА-Штрассе, 20, СН-8044, Цюрих, Швейцарія, Тел.:+41-(0)43-222 7777, Факс: +41-(0)43-222 7878 www.FIFA.com

ДОДАТОК Е

Список лабораторій, акредитованих ВАДА

Місце розташування	Адреса
АВСТРАЛІЯ Сідней	Австралійська лабораторія (ASDTL) Національний інститут: вулиця Суакін, 1, АУ-Сідней, NSW 2073 Директор: Доктор Рімантас Казлаускас Тел.: (61,2) 94 49 01 11 Факс: (61,2) 94 49 80 80 E-mail: ray.kazlauskas@measurement.gov.au
АВСТРИЯ Зайберсдорф	Австралійський науково-дослідний центр GMBH Лабораторія по допінг-контролю ARC A-2444 Зайберсдорф Директор: Доктор Гюнтера Гмейнер Тел.: (43) 50 550 35 39 Факс: (43) 50 550 35 66 E-mail: guenter.gmeiner@arcs.ac.at
БЕЛЬГІЯ Гент	Університет Docolab Gent - Ugent Technologiepark, 30 B-9052 Zwijnaarde Директор: Професор Ф.Т. Дельбеке Тел.: (32,9) 331 32 90 Факс: (32,9) 331 32 99 E-mail: frans.delbeke@ugent.be
БРАЗИЛІЯ Ріо-де-Жанейро	Лабораторія по допінг-контролю Ріо-де-Жанейро Центр технологій Блоко-Сала, 607 Ilha do Fundgo- Universitaria RJ-21949-900 Ріо-де-Жанейро, Бразилія Директор: Професор Радлер Франциско де Акіно Нете Тел.: (55,21) 2562 7130 - 2562 7134 Факс: (55,21) 2260 3967 - 2562 7489 E-mail: ladetec@iq.ufrj.br
КАНАДА Монреаль	Лабораторія по допінг-контролю INRS - Institut Armand-frappier 531, boul. des Prairies Ca-laval (Quèbec) H7v 1B7 Директор : Професор Крістіан Айот Тел.: (1.450) 686 54 42 Факс: (1.450) 686 56 14 E-mail: christiane.ayotte@iaf.inrs.ca
КИТАЙСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА Бейджінг	Національна антидопінгова лабораторія Агентство по боротьбі з допінгом Китаю 1, An Ding Road CN-Beijing 100029 Директор: Доктор Мутан Ву Тел.: (86.10) 64 98 05 25 Факс: (86.10) 64 91 21 36 E-mail: moutianw@public.bta.net.cn

КОЛУМБІЯ Богота	Лабораторія по допінг-контролю Coldeportes Nacional Bogota Calle 63, No. 47-06 CO-7652 Bogotá D.C. Директор: Доктор Глорія Галло Ісаза Тел.: (57.1) 608 33 16 Факс: (57.1) 250 42 02 E-mail: ggallo@coldeportes.gov.co ggal2003@yahoo.es
КУБА Гавана	Антидопінгова лабораторія Спортивний медичний інститут Calle 100 esquina a Aldabo. Boyeros Ciudad de la Habana Cuba CP 10800 Директор: Доктор М. Хосе Гранда Фрага Тел.: (537) 643 76 83 Факс: (537) 643 77 76 E-mail: antidop@inder.co.cu
ЧЕХІЯ Прага	Головне санітарне об'єднання Відділ по боротьбі з допінгом Nehvizdska 8 CZ-198 00 Prague 9 Відділ лабораторії: Доктор Р. Слехтова Тел./факс: (420.2) 818 62 332 (420.2) 818 61 733 E-mail: odkusm@mbox.vol.cz
ФІНЛЯНДІЯ Хельсінкі	Об'єднані лабораторії Ltd. Лабораторія по боротьбі з допінгом Nöyläämötie 14 FI-00380 Helsinki Технічний директор: містер Анті Лейнонен Тел.: (358.9) 50 60 54 42 Факс: (358.9) 50 60 54 20 E-mail: antti.leinonen@yhtyneetlaboratoriot.fi
ФРАНЦІЯ Париж	Французьке агентство по боротьбі з допінгом (AFLD) Відділ проведення аналізів 143, Avenue Roger Salengro F-92290 Châtenay-Malabry Директор: Професор Жак де Соріз Тел.: (33.1) 46 60 28 69 Факс: (33.1) 46 60 30 17 E-mail: analyses@afl.fr
НІМЕЧЧИНА Кельн	Німецький спортивний університет Лабораторія антидопінгових аналізів Carl-Diem-Weg 6 DE-50933 Cologne Директор: Професор Вільгельм Шанзер Тел.: (49.221) 498 24 920 Факс: (49.221) 497 32 36 E-mail: schaenzer@biochem.dshs-koeln.de
НІМЕЧЧИНА Крайша	Інститут проведення антидопінгових аналізів і спортивної біохімії (IDAS) Dresdner Strasse 12 DE-01731 Kreischa b. Dresden Директор: Доктор Хоакім Гроссе (тимчасово) Тел.: (49.352) 06 20 60 Факс: (49.352) 06 20 620 E-mail: info@idas-kreischa.de

**ОБ'ЄДНАНЕ
КОРОЛІВСТВО
Лондон**

Центр контролю по вживанню наркотиків
King's College London
The Franklin-Wilkins Building
150 Stamford Street
GB-LONDON SE1 9NH
Директор: Професор Давид Кауан
Тел.: (44.20) 7848 48 48
Факс: (44.20) 7848 49 80
E-mail: david.cowan@kcl.ac.uk

**ГРЕЦІЯ
Афіни**

Афіньська лабораторія по допінг-контролю
ОАКА, Kifissias 37
GR-15123 Maroussi/Athens
Директор: Доктор Костас Георгакопулос
Тел.: (30.210) 683 45 67
Факс: (30.210) 683 40 21
E-mail: oaka@ath.forthnet.gr

**ІНДІЯ
Нью-Делі**

Національна лабораторія проведення антидопінгових тестувань
Спортивна установа Індії
2nd Floor, Gate No. 22
Jawaharlal Nehru Stadium
INDIA-New Delhi – 110003
Науковий керівник: Доктор Шила Джейн
Тел.: (91.11) 2436 55 30
Факс: (91 11) 2436 88 50
E-mail: ndtindia@nic.in

**ІТАЛІЯ
Рим**

Антидопінгова лабораторія
Медична спортивна лабораторія Італії
Largo Giulio Onesti 1
IT-00197 Roma RM
Науковий керівник: Доктор Франциско Ботр
Тел.: (39.06) 368 59 600
Факс: (39.06) 807 89 71
E-mail: francesco.botre@uniroma1.it

**ЯПОНІЯ
Токіо**

Хімічно-медична корпорація Міцубіші
Антидопінговий центр
3-30-1 Shimura, Itabashi-ku
JP-Tokyo 174 – 8555
Директор: містер Шінджі Кагейама
Тел.: (81.3) 5994 23 51
Факс: (81.3) 5994 29 90
E-mail: Kageyama.Shinji@mk.medience.co.jp

**КОРЕЯ
Сеул**

Антидопінговий центр
Корейський науково-технічний інститут
P.O. Box 131
Cheongryang
KR-130-650 Seoul
Директор: Доктор Шангбей Джин
Тел.: (82.2) 958 50 69
Факс: (82.2) 958 50 59
E-mail: cbjin@kist.re.kr

**МАЛАЙЗІЯ
Пенанг**

Антидопінговий центр Пенанг
Малазійський університет
MY-11800 Minden, Penang
Директор: Доктор Айшах А. Латифф
Тел.: (60.4) 659 56 05
Факс: (60.4) 656 98 69
E-mail: aishah@dccusm.my

НОРВЕГІЯ Осло	Лабораторія по вивченню гормонів Відділ аналізів на допінг Акер Університетська лікарня Trondheimsveien 235 NO-0514 Oslo Науковий керівник: Професор П. Хеммербач Тел.: (47.22) 89 43 68/89 40 07 Факс: (47.22) 89 41 51 E-mail: peter.hemmersbach@farmasi.uio.no dopinganalyse@h-lab.no
ПОРТУГАЛІЯ Лісабон	Лабораторія проведення аналізів на допінг Португальський спортивний інститут Av. Professor Egas Moniz (Estádio Universitário) PT-1600-190 Lisboa 55 Директор: Доктор Мішель Секера Тел.: (351.21) 796 40 00 Факс: (351.21) 797 59 49 E-mail: lad@idesporto.pt
ПОЛЬЩА Варшава	Антидопінговий відділ Науковий інститут спорту Trylogii 2/16 PL-01-982 Warsaw Директор: Доктор Дорота Квятковська Тел.: (48.22) 834 94 05 Факс: (48.22) 835 09 77 E-mail: antydoping.dep@insp.waw.pl dorota.kwiatkowska@insp.waw.pl
ПІВНІЧНА АФРИКА Блумфонтейн	Південноафриканська лабораторія по допінг-контролю Відділ фармакології Університет вільної держави P.O. Box 339 (G6) ZA-9300 Bloemfontein Директор: Доктор Птер. Ванн дер Мерве Тел.: (27 51) 401 31 82 Факс: (27 51) 444 15 23 E-mail: gnfmpvdm.md@ufs.ac.za
РОСІЯ Москва	Антидопінговий центр м.Москви Єлизаветський проїзд, 10 Москва, 107005, Росія Директор: Доктор Григорій Родіченков Тел.: (70.95) 261 92 22 Факс: (70.95) 267 73 20 E-mail: grodchen@yandex.ru
ІСПАНІЯ Барселона	Міський інститут медичних досліджень Відділ фармакології с/ Doctor Aiguader, 88 ES-08003 Barcelona Директор: Професор Жорді Сегура Тел.: (34.93) 316 04 00 Факс: (34.93) 316 04 10 E-mail: jsegura@imim.es

ІСПАНІЯ
Мадрид
Лабораторія по допінг-контролю
Вища рада в справах спорту
Мадрид, Іспанія
с/ El Greco, s/n
ES-28040 Madrid
Директор: Доктор Августін Франциско Родрігез Кано
Тел.: (34.91) 589 68 90/88
Факс: (34.91) 543 72 90
E-mail: agustinf.rodriquez@csd.mec.es

ШВЕЦІЯ
Стокгольм
Лабораторія по допінг-контролю
Каролінський шпиталь
C2-66
S-141 86 Stockholm
Науковий керівник: Доктор Матс Гарле
Тел.: (46.8) 58 58 10 75
Факс: (46.8) 58 58 10 76
E-mail: mats.garle@karolinska.se
dopinglab@karolinska.se

ШВЕЙЦАРІЯ
Лозана
Центральний медичний університет (CURML)
Швейцарська лабораторія по допінг-контролю
Chemin des Croisettes 22
CH-1066 Epalinges
Директор: Доктор Мартіл Саугі
Тел.: (41.21) 314 73 30
Факс: (41.21) 314 73 33/70 95 56
E-mail: lad.central@chuv.ch
Martial.saugy@chuv.ch

ТАЇЛАНД
Бангкок
Національний центр по допінг-контролю
Університет Маходола
New Biology Building, 6th Floor
Rachathewe District
Rama 6 Road
TH-Bangkok 10400
Директор: Доктор Анукараханота
Тел.: (662) 354 7147
(662) 354 7148
Факс: (662) 354 7150
E-mail: sctan@mahidol.ac.th

ТУНІС
Туніс
Лабораторія по допінг-контролю
11, bis rue Jebel Lakhdar
TN-1006 Bab Saadoun, Tunis
Директор: Доктор Мохаммед Хеді Луеслаті
Тел.: (216.71) 570 117/577 643
Факс: (216.71) 571 015
E-mail: mh.loueslati@fmt.rnu.tn

ТУРЦІЯ
Анкара
Турецький центр по допінг-контролю
Університет Хацетепп
TR-06100 Ankara
Директор: Професор Нурсаба Еліф Баскі
Тел.: (90.312) 310 67 76
(90.312) 305 21 56
Факс: (90.312) 305 20 62
E-mail: nbasci@hacettepe.edu.tr
tdkmmaster@hacettepe.edu.tr

США
Лос-Анджелес

Олімпійська аналітична лабораторія
2122 Granville Avenue
USA-Los Angeles, CA 90025
Директор: Професор Ентоні Бутч
Тел.: (1.310) 825 26 35
Факс: (1.310) 206 90 77
E-mail: abutch@mednet.ucla.edu

США
Солт-Лейк-Сіті

Лабораторія спортивної медицини та досліджень (SMRTL)
560 Arapahoe Way, Suite 150
USA-Salt Lake City, Utah 84108
Директор: Доктор Метью Слоусон
Тел.: (1.801) 994 94 57
(1.866) 404 65 61
Факс: (1.801) 944 94 55
E-mail: mslawson@smrtl.org